

SAVEZ LIKOVNIH
UMETNIKA
JUGOSLAVIJE
SAVEZ

LIKOVNIH UMETNIKA
PRIMENJENIH UMETNOSTI
JUGOSLAVIJE

Centar za dokumentaciju i informacije leta — jesen 1967. — BROJ 23 — 24

b i l t e n

ante orlić, vestač, 1966.

DRUŠTVENA REFORMA I NAŠE ORGANIZACIJE

Izmenjeni društveni uslovi, privredna i društvena reforma, daju decentralizacija uprave i težnja da se i u kulturi razvije samoupravni sistem, neminovno dovode i organizacije umetnika u nov položaj.

Ideal oslobođanja čoveka od ekonomskih, političkih, religiozne, kulturne i druge zavisnosti, koju je proklamovao Marks, a koji označava stvarnu slobodu čoveka, nije bilo moguće odmah ostvariti posle revolucije. Ovaj proces teče neprekidno i borba za njegovo ostvarenje je upravo nastavak revolucije. Naša društvena praksa našla je u samoupravljanju proizvođača ključ za rešavanje ovog osnovnog pitanja oslobođanja čoveka. U takvoj politici, centralno rukovođenje i uloga upravnih organa, a s tim u vezi i birokratije, sve više gube odlučujući značaj, jer i materijalna dobra ostaju pretežno na izvorima gde se ona i stvaraju, dakle u radnim organizacijama i komunama. To je omogućilo da se poslednjih godina javi nove inicijative u komunama, osnivanje umetničkih kolonija, rad na sintezi likovne umetnosti i arhitekture i sl. U tom prelaznom periodu neminovno je moralo doći i do protivrečnosti. Neke od tih protivurečnosti potiču i iz same suštine likovne umetnosti, naime, umetnost se javlja i kao materijalna i kao duhovna, kao opšta i kao pojedinačna, subjektivna i objektivna, ona živi u sadašnjosti i za budućnost. U društvenom pogledu suprotnosti se javljaju između intencija koje izviru iz mentaliteta centralnog rukovođenja i birokratskog stava i inicijativa »na terenu«, slobode akcija u komuni i radnim organizacijama; u daljoj konsekvensci to su suprotnosti između privrednih i neprivrednih, odnosno kulturnih delatnosti; između težnje ka demokratizaciji kulture i želje da se podrže samo vrhunska ostvarenja, koja nisu »pristupačna« svim građanima, itd. Ove dijalističke suprotnosti moguće je prevazići svesnim akcijama progresivnih snaga. Takve akcije se ne mogu oslanjati na pojednostavljeno shvatanje samoupravljanja, koje fetišira neograničena prava svake radne jedinice, bez prava drugih, »sa strane« da kažu svoje mišljenje o odlukama koje su u suprotnosti opštedruštvenim intencijama. Samoupravljanje podrazumeva i mogućnost kritičke ocene odluka i stavova drugih, kao pravo procenjivanja rada i rezultata sa društvenog stanovišta. Otuda je potrebno izgraditi sistem samoupravnog mehanizma, koji ne guši inicijative, ali koji obezbeđuje i širi društveni interes, čime bi se i kulturna pitanja lakše osvetila i rešavala. Samo se takvim samoupravnim sistemom mogu graditi stavovi, razvijati kritičke misli, i, po potrebi, nalaziti instrumenti, različite mere, ili čak zakonski propisi, kojima će se razrešavati nastali problemi u likovnoj umetnosti i kulturi uopšte.

U ekonomskom i društvenom pogledu proces demokratizacije je znatno odmakao, ali u oblasti kulture još uvek nailazimo na ostatke starih shvatanja i raznovrsnu praksu, iz koje je potrebno podržati ono što je progresivno. Jedan od prvih zadataka odnosi se na potrebu koordinacije i integracije snaga koje rade u oblasti likovne kulture i to ne na bazi centralnog okupljanja, već na zajedničkim interesima i programima. Drugi zadatak odnosi se na izgradњu novih odnosa

između stvaralaca umetničkih dela i korisnika, prvenstveno radnih organizacija. Treći zadatak odnosi se na definisanje idejnih stavova, jasne orientacije i ciljeva likovne umetnosti u našem društву. Umetnička vrednost se javlja u širem vidu nego što to mogu da definisu kriterijumi jednog samoupravnog tela, bez obzira u kojoj funkciji i na kom nivou.

Međutim, jasno je da i društvene organizacije, dakle i organizacije likovnih umetnika, moraju svoj rad i delovanje da prilagode novim uslovima. Savez komunista je prvi pristupio temeljnoj reorganizaciji, upravo iz potrebe da rad bude efikasniji i plodotvorniji. Efikasnost delovanja udruženih ljudi moguća je jedino ako se delatnost prilagodi samoupravnom mehanizmu od radnih organizacija i komuna do Savezne skupštine.

Problemi koji su se nagomilali u kulturnim delatnostima uslojeni su pre svega nerazrađenim materijalnim, društvenim uslovima i nerazvijenim samoupravnim sistemom. Međutim, odgovornost zakonodavnih i političkih tela, koji su trebali to da reše, nije takve prirode da se likovni umetnici mogu odreći svake odgovornosti. Naime, bila je i dužnost udruženja likovnih umetnika da traže rešenja za nove probleme koji su se u procesu razvijala društva javljali. Trebalo je, s jedne strane, proučavati pitanja, a s druge strane, proučena pitanja prezentovati nadležnim na rešavanje, uključujući i obaveze svih umetnika da u praksi traže nove puteve i izlaze. Ostajanje u okvirima načelnih stavova o slobodi umetničkog stvaranja i oslanjanje na budžetska sredstva kojima bi trebalo rešavati sve probleme, značilo bi zadržavanje starih odnosa i usporavanje daljeg razvijanja. Potrebno je, dakle, tražiti nov teren na kome se mogu susresti interesi likovnih umetnika, kao proizvođača umetničkih vrednosti, i radnih ljudi, kao korisnika umetničkih vrednosti, bilo kao pojedinaca ili organizovanih u radne zajednice. Tako uspostavljen odnos rešavao bi na prirodan način funkciju umetnosti u životu, postepeno bi izgradivao kriterijume, vršio bi određenu selekciju i obezbeđivao izvor finansiranja likovne delatnosti.

Nije, dakle, samo materijalni razlog onaj činilac koji treba da utiče na promene u organizacionoj strukturi i načinu delovanja udruženih umetnika, u pitanju je i društveno-samoupravni razlog, naime traženje novih odnosa između stvaralaca i korisnika umetničkih dela. Obe ove komponente utičaće da se udruženi umetnici okrenu radnim organizacijama i komunama, kao asocijacijama radnih ljudi, u kojima će se tražiti umetnička vrednost neophodna životu slobodnih ljudi. Dok su u klasnom društvu pojedinci-kapitalisti bili korisnici umetnosti, a u statističkom periodu izgradnje socijalizma, zaduženi službenici i komisije, koje su raspolažale fondovima zajednice, u sledećem periodu može se očekivati samo povećan interes radnih organizacija i komuna za likovnu umetnost, jer će oni i raspolažati fondovima za otkup umetničkih vrednosti. Ovakav proces se mora podržati, jer u njenoj suštini leži težnja da se likovna umetnost integrise u svakodnevni život. Time nije rečeno da se svesne snage u ovom društvu, dakle i sekretarijati

za kulturu i njene službe, treba potpuno da ograde od razvoja likovne umetnosti. Naprotiv, prikupljena sredstva u upravi takođe moraju intervensati, prvenstveno u prevaziđenju novih protivurečnosti koje mogu nastati, jer se može pretpostaviti da potpuno prepustanje likovne umetnosti tržištu, može negativno da deluje na razvoj novih pravaca, umetničke avangarde, ili nedovoljno afirmisanih stvaralaca kojima treba pružiti podršku. Materijalna baza likovne umetnosti ne može se svesti samo na sredstva dobijena za već ostvarene vrednosti, zajednica bi morala upravo da sredstva investira i u kadrove, u ateljee, izložbene sale, popularisanje likovne umetnosti i likovno vaspitanje, što se u prvoj etapi ne može očekivati od korisnika umetničkih dela. Funkcija fondova za kulturu u republikama mora se takođe prilagoditi novim uslovima, te mora biti efikasnija.

Likovnoj umetnosti treba obezbediti svakodnevni život, njenu društvenu funkciju, njeno konzumiranje od neposrednih proizvođača. Likovni umetnici organizovani u svojim udruženjima treba sami da uvide neophodnost izmene dosadašnjeg sistema rada, koji je izgrađen na hijerarhijskom principu državne organizacije: — savez — podružnice — umetnici — pojedinci. Potrebno je naći takve oblike udruživanja i koordinacije rada sa ustanovama, galerijama, muzejima, komorama, školama, sindikatom, Socijalističkim savezom, kulturno-prosvetnim zajednicama, itd, koji će najneposrednije da razrešavaju otvorene probleme na putu približavanja likovne umetnosti onima kojima je i namenjena. To je moguće ostvariti na osnovu zajedničkih interesa, po mogućnosti osnivanjem likovnih zajednica ili drugih oblika zajedničkog rada. Potrebno je proširiti uticaj likovnih umetnika na sve komune, na naselja u unutrašnjosti, oživeti rad i boriti se za sve vrednosti i time otvarati nove mogućnosti za stvaralačke napore. U svakoj komuni moguće je rešiti pitanje investiranja u sintezu likovne umetnosti i arhitekture, saradnje sa radničkim i narodnim univerzitetima, traženjem mogućnosti za prodajnim salonima itd.

Na ovoj etapi razvoja potrebno je u razgovorima naći rešenje koje bi odgovaralo nastaloj situaciji. Takav rad obavezuje naše organizacije odlukom Plenuma Saveza u Počitelju 1, 2. i 3. aprila 1967. godine. U zaključcima sa ovog Plenuma, između ostalog, se kaže: »3. Plenum je saglasan u oceni da stare forme i odnosi u udruženjima i Savezu nisu više održivi i da je potrebno ispitati nove metode i delatnosti u stvaranju materijalne osnove za realizaciju programa Saveza; 4. U smislu prethodnog zaključka, potrebno je punom pažnjom pripremiti program Saveza i udruženja, kao i organizacione forme kroz koje će se zadaci programa uspešno realizovati«. Najzad, i VII kongres likovnih umetnika Jugoslavije u Novom Sadu ukazao je na neophodnost da se smelije traže novi putevi u određivanju društvene funkcije likovne umetnosti i njene materijalne osnove. U zajednici sa drugim snagama, udruženja likovnih umetnika moraju stvarati širok front koji će izboriti novo mesto likovnoj umetnosti, afirmaciji stvaralaštva i ostvarenih vrednosti u našem društvu.

K. B.

Kongres je održan u Novom Sadu, 7, 8. i 9. juna 1967. godine

Predsednik Saveza Ivan Sabolić otvorio je Kongres i pozdravio prisutne goste, kao i predstavnike pojedinih institucija i ustanova. Zahvalio se Gradu domaćinu na prijemu i organizovanju Kongresa, moralnoj i materijalnoj podršći.

Radno predsedništvo su sačinjavali: Miloš Vušković, Stevan Bodnarov, Hakija Kulenović, Marijan Detoni, Vuko Radović, Vančo Gjorgijevski, Drago Vidmar, Boško Karanović i Ivan Sabolić.

Predsedavao je Hakija Kulenović i predložio sledeći dnevni red:

1. Otvaranje Kongresa.
2. Izbor radnog predsedništva, zapisičara i overače zapisnika.
3. Izbor verifikacione komisije.
4. Usvajanje dnevnog reda i poslovnika Kongresa.
5. Referat povodom 20-godišnjice Saveza — reč predsednika Saveza.
6. Izveštaj Predsedništva Saveza o radu između dva Kongresa.
7. Izveštaj Nadzornog odbora.
8. Diskusija po izveštaju i tezama za rad komisija.
9. Rad komisija.
10. Usvajanje zaključaka komisija za:
 - a) Program Saveza
 - b) Statut Saveza
 - c) Profesionalni kodeks
 - d) Kadrovska pitanja
11. Razrešnica predsedništva Saveza.
12. Izbor kandidacione komisije.
13. Izbor predsednika, potpredsednika, generalnog sekretara i nadzornog odbora.
14. Završetak rada Kongresa.

Pošto je dnevni red usvojen bez primedbi i Verifikaciona komisija objavila da je zastupljen potreban kvorum na Kongresu, data je pošta minutom čutanja preminulim članovima između dva Kongresa.

Kongres su pozdravili: drugarica Olga Vitorović, član Pokrajinskog izvršnog veća, Vojislav Kolarov, potpredsednik Skupštine opštine Novi Sad i Aleksandar Lakić, potpredsednik podružnice ULUS-a za Vojvodinu.

Pročitani su telegrami upućeni Kongresu i usvojen Poslovnik Kongresa.

Kongres je usvojio Pravilnik o nagradno-plaketa Saveza organizacijama i institucijama koje su za proteklih dvadeset godina svojim radom doprinele unapređenju likovne umetnosti i likovne kulture.

Predsednik Saveza Ivan Sabolić izneo je spisak nagrađenih i podelio plakete: Skupštini opštine Slovenjgradec, Likovnom susretu Palić, Umetničkoj koloniji u Bačkoj Topoli, vajarskom simpozijumu »Mermer« u Prilepu, Galeriji kulturno-prosvetnog centra u Somboru, Domu Jugoslovenske narodne armije u Beogradu, Rabotničkom domu u Skopju, Umetničkoj koloniji u Senti, Muzeju AVNOJ-a u Jajcu i Umetničkoj koloniji u Ečki.

Generalni sekretar Saveza Boško Karanović pročitao je izveštaj Predsedništva o radu između dva Kongresa, a član Nadzornog odbora o finansijskom poslovanju Saveza između dva Kongresa.

U diskusiji po referatima uzeli su učešća: Svetomir Arsić — o radu Kluba likovnih umetnika Kosova i Metohije, Matija Vuković — o radu Komisije za kulturne veze sa inostranstvom, Zoran Didek — o problemima likovnih umetnika Slovenije, Ivan Jakopić — o likovnim aktivnostima u Somboru, Moma Marković — o izveštaju o vrednovanju umetničkog dela, Aleksandar Luković — o radu Komisije za kulturne veze i radu umetničkih

VII kongres saveza likovnih umetnika jugoslavije

kolonija, Vančo Gjorgijevski — o stanju republičkih udruženja i odnosu sa galerijama, Nandor Glid — o odnosu i radu udruženja po manjim centrima, Miloš Bajić — o radu umetničkih kolonija, Milica Stevanović — o potrebi insistiranja na sintezi, Vladete Petrić — o samoupravljanju u kulturi i Bogomil Karavaris — o samoupravnim pitanjima u oblasti likovne kulture i radu republičkih udruženja.

Drugog dana zasedanje Kongresa odvijalo se po Komisijama.

Na plenarnoj sednici podnošeni su izveštaji o radu u komisijama. Bogomil Karlavaris podneo je izveštaj Komisije o kadrovskim pitanjima koji je usvojen sa izvesnim dopunama diskutanata.

Rešeno je da Savez likovnih umetnika Jugoslavije u ime Kongresa uputi tekst pojedinih republičkim skupštinaima po ovom pitanju.

Mihailo Petrov je izneo izveštaj Komisije Kodeksa – teze Kodeksa.

Teze Kodeksa:

- a) Likovni umetnik aktivno učestvuje u umetničkom i kulturnom razvoju socijalističke zajednice.
 - b) Lični interesi likovnih umetnika moraju biti usaglašeni sa njihovim profesionalnim obavezama i interesima društvene zajednice.
 - c) Lkvnici umetnici obavezni su da deluju u skladu sa čašću i dostojanstvom svoga poziva.

Ove teze je Kongres usvojio, a one će biti razrađene i prodiskutovane po republičkim udruženjima.

Aleksandar Luković je izneo izveštaj Komisije za program.

Program je primljen uz dopunu predloga diskutantata Nandora Glida i Tatjane Tarjanovske.

Predsednik Komisije za statut Mladen Veža izneo je stav Komisije i pročitao izveštaj koji je Kongres usvojio.

Zatim je izvršen izbor novih organa Saveza. Novoizabrani su:

Savezna revolucionarna Županija
predsednik Saveza — Vančo Gjorgijev-
ski, slikar, Skopje;
potpredsednik — Bogomil Karlavaris,
slikar, Novi Sad;
generalni sekretar — Radenko Mišević,
slikar, Beograd.

Nadzorni odbor Saveza:

- Nadzorni odbor Saveza:

 1. Drago Vidmar, slikar, Ljubljana
 2. Mica Todorović, slikar, Sarajevo
 3. Marijan Detoni, slikar, Zagreb.

Kongres je prisustvovalo 75 delegata, 9 članova Predsedništva, 3 člana Umetničkog saveta i 3 člana Nadzornog odbora.

IZVEŠTAJ KOMISIJA ZA STATUT

Komisiju su sačinjavali delegati VII Kongresa Saveza likovnih umetnika Jugoslavije a predsedavao je Mladen Veža, slikar iz Zagreba.

Sastanku je prisustvovao i Svetomir Arsić, predsednik Kluba likovnih radnika iz Prištine.

Nakon konstatacija da nema nikakvih konkretnih predloga sa strane predsedništva Saveza, kao niti predsedništva VII Kongresa da se izvrše promene ili dopune statuta Saveza koji je na snazi, Komisija je prešla na čitanje i razmatranje postojećeg statuta i to član po član, usvojivši princip rada da se otvari diskusija posle pročitanog svakog člana statuta, te se po tome principu rad komisije i odvijao.

Pošto je pročitan član 1. statuta koji glasi: »Savez likovnih umetnika Jugoslavije je dobrovoljna organizacija likovnih radnika koji sačinjavaju republička udruženja likovnih

umetnika», za reč se javio Arsić Svetomir – izneo svoja gledišta na pitanje osnivanja Udruženja likovnih umetnika Autonomne Pokrajine Kosova i Metohije, na sličan ili još određeniji način – kako je to učinio dan ranije u svojoj diskusiji na Kongresu, dodavši preporuku kao molbu, da se to precizira u pročitanom prvom članu statuta.

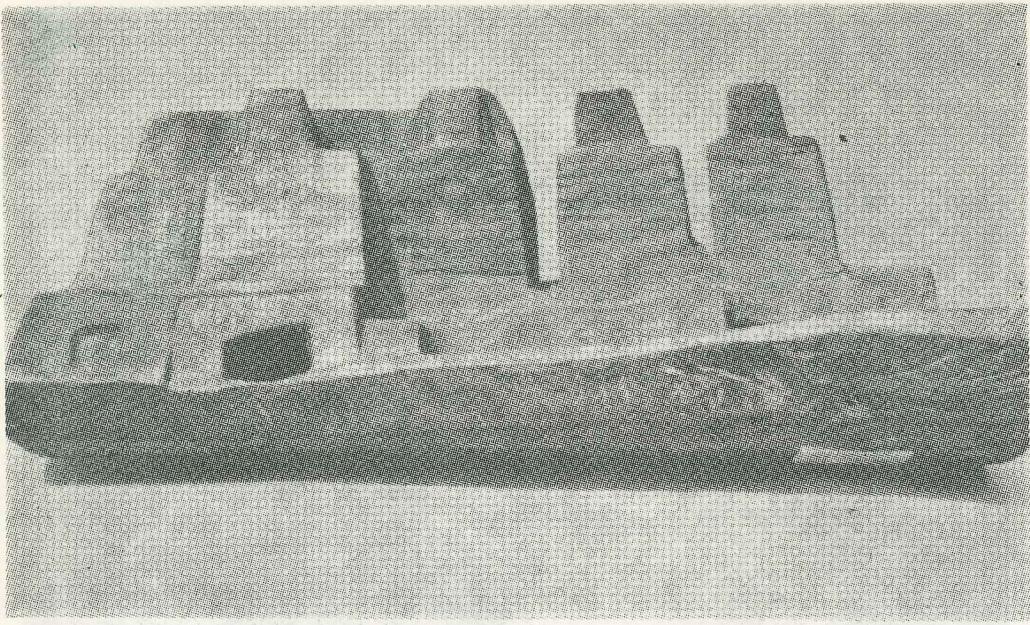
O predlogu razvila se vrlo temeljita, duga, ali trezvena diskusija u kojoj su učestvovali pripadnici svih republičkih udruženja. Diskusija se završila sledećim za-

Disk ključkom:

Preporučuje se preko Kongresa Saveza da deluje na Udruženje likovnih umetnika Srbije, da ovaj zahtev likovnih radnika Prištine što skorije ozbiljno uzme u razmatranje i reši nastali problem, odnosno zahtev, vodeći računa o svoj njegovoj složenosti i ozbiljnosti.

Nakon ovog zaključka diskusija je proširena i na predlog druga Glid Nandora, upućenog komisiji na razmatranje, a koji glasi: »smatram da bi u statutu trebalo naći mesta da i društva likovnih umetnika unutar udruženja organizovanih na teritorijalnom principu nađu mesta za svoju delatnost«

Komisija je ovom predlogu posvetila takođe veliku pažnju, i došla do zaključka, da je predlog pun ozbiljnosti u svojoj suštini, ali i u dalekosežnosti po svojoj vrednosti, i u svom razmatranju Komisija je došla do uverenja, da je taj predlog u dubljem i širem smislu povezan sa vrlo zapaženim izlaganjem druga Karlavariša u čijem se sadržaju nazire potreba kretanja buduće aktivnosti Saveza — a takva aktivnost, bez obzira što zahteva moguće i duži period uraščavanja u proizvodno samoupravljački mehanizam u kakav je uključen celokupni rad radnog čoveka u našem društvu, odnosno privremenom sistemu, a što će trebati težiti, da se u li-

branko ružić, čamac, 1966.

kovni rad prihvati i vrednuje kao produkt i posledica rada, jer je rad osnova za ličnu egzistenciju svakog radnog čoveka u socijalizmu, pa će provođenje, odnosno provođenje strukture Saveza ili republičkih udruženja na takvu platformu, vidno uticati na statutarni sadržaj takvog budućeg kretanja našeg Saveza. Komisija je taj predlog ostavila otvorenim, ne predlažući u tom smislu nikakve promene u postojećem statutu.

Komisija ipak izražava svoje mišljenje da i ideje sadržane u izlaganjima druga Karlavara imaju potrebnog primarnog oslonca i u ovakvom statutu kakav je sada na snazi, a to je dovoljno za kretanje u tom pravcu, pa je i ostale članove statuta našla dovoljno konkretnim i ne predlaže nikakve promene u detaljima ni u celini, ali ga dopunjava odlukom VII Kongresa o ustanovljenju i dodeljivanju nagrada Saveza likovnih umetnika Jugoslavije za zasluge u organizaciji i širenju likovnih umetnosti.

Takođe Komisija predlaže da i Pravilnik o ovoj nagradi – uz ostale već uvrštene pravilnike – uvrsti u statut Saveza.

Komisija je kraćom diskusijom primećila mogućnost postizavanja veće jasnoće u članu 5. statuta, koji glasi: »Član republičkog udruženja istovremeno je i član Saveza, a njegovo članstvo proističe iz članstva onog udruženja na čijoj teritoriji živi i deluje«.

Primedba se odnosila na mogućnost ubacivanja termina »stalno« između reči – »teritoriji« i »živi«, što bi značilo da bi ovaj član u svom završnom delu glasio: ...»na čijoj teritoriji stalno živi i deluje«.

Ovaj član bio je povod i za izmenu mišljenja da bi možda bilo moguće ovim članom dozvoliti da jedan likovni radnik može biti član jednog republičkog udruženja bez obzira što ne živi u dotičnoj republici. Komisija se kako je iz ranije rečenog na kraju

diskusije složila da ne predloži izmenu u članu 5. statuta.

IZVEŠTAJ KOMISIJA ZA KADROVE I KADROVSKE ŠKOLE

U Komisiji za kadrove i kadrovskе škole radili su svi prijavljeni delegati i izvestan broj neprijavljenih delegata i gostiju. Predsedavao je Bogomil Karlavaris, slikar iz Novog Sada.

Razmatrajući probleme kadrova i kadrovskih škola, Komisija je imala u vidu rezultate Simpozijuma o kadrovskim školama u Londonu, odluke Međunarodnog kongresa likovnih umetnika u Tokiju, kao i stavove koji su isticanici na našim skupovima kadrovskih škola. Prilikom razmatranja ovih pitanja Komisija je takođe imala u vidu predstojeći II simpozijum o problemima kadrovskih škola i uloge likovnih umetnika u likovnom vaspitanju koji treba da se održi 1968. godine u Jugoslaviji.

Kompleks pitanja kadrova i kadrovskih škola razmatran je u tri dela:

1. Problemi kadrovskih škola, pre svega za pripremanje umetnika.
2. Problemi likovnih umetnika i njihovog statusa u društvu.
3. Uloga likovnih umetnika u širenju likovne kulture.

Problemi kadrovskih škola

Konstatovano je da naše kadrovskes škole koje pripremaju likovne umetnike svake godine ospozobljavaju veliki broj kadrova za ovu oblast društvene delatnosti. Ukazano je da se ovaj broj u sadašnjim uslovima pojavljuje kao pritisak na mali broj izvora finansiranja likovne umetnosti i da, zbog nedovoljnih finansijskih sredstava, otvara

pred društvom problem zaposlenosti likovnih umetnika. Međutim, stvarne potrebe, kao i bolji raspored ovog kadra i njihovim angažovanjem na mnogobrojnim poslovima likovne prirode, ovaj broj bi bio čak i nedovoljan.

U pogledu profila kadrova u likovnim delatnostima, ukazano je da umetničke škole ne daju dovoljno širok profil njihove stručne sposobljenosti, a s druge strane, škola, po prirodi ovog poziva, ne može da garantuje stvaralačke mogućnosti svakog završenog studenta. Iz ovih razloga kadrovi nisu dovoljno ospozobljeni da se uključe u život, jer s jedne strane ne poseduju dovoljno praktičnih i korisnih likovnih umeća, a s druge strane nemaju »garantovan« stvaralački potencijal.

Zbog toga je ukazano na potrebu stalnog proučavanja problema pripremanja likovnih umetnika, pa je preporučeno kadrovskim školama u Jugoslaviji da izvide mogućnosti stalne saradnje, a posebno mogućnosti formiranja stalne studijske grupe za čiji rad bi trebalo da je zainteresovan i Savez likovnih umetnika, kao i drugi naučni instituti; ova studijska grupa proučavala bi na naučnim osnovama sve probleme iz oblasti teorije umetnosti i pedagoškog rada na ospozobljavanju likovnih umetnika. S tim u vezi ukazano je da u našem društvu ne postoje stručne službe koje bi pratile stepen likovne kulture, porast ili opadanje, kao i orijentaciju u ovom pogledu, pri čemu treba imati na umu celokupnu društvenu strukturu ili sve društvene pojave, od škole do proizvodnje. Ova analiza proširivala bi se na proučavanje faktora koji utiču na kreativnost, tradiciju i savremenih senzibilitet, kao i faktore koji stimuliraju kreativnu delatnost. Bez solidne analize odgovarajućih problema, nije moguće pristupiti rešavanju mnogih pitanja iz oblasti stvaranja, kao i organizacije nastave na višim i visokim školama.

U vezi sa izloženim pokazuje se kao aktuelan i problem jasnog definisanja profila pojedinih likovnih radnika – arhitekata, dizajnera, istoričara umetnosti, kao i likovnih umetnika i likovnih pedagoga. Ovaj problem zadire u rešavanje sistema studija, jer od ovog sistema zavisi i priroda odgovarajućih kandidata potencijalnih sposobnosti. S druge strane, ovaj problem treba da utiče i na sistem razvijanja potrebnih sposobnosti u svakoj pomenutoj delatnosti, kao i njihovo privatiranje u delatnostima jedne zajednice, sa ciljem da se njihove sposobnosti maksimalno iskoriste na dobro zajednice. Na osnovu ovih uvodnih napomena, kao i zaključaka koji slede, trebalo bi da kadrovskie škole u međusobnoj diskusiji preispitaju dosadašnji rad i da nalaze rešenje za budući rad.

1. Osnovni zadatak kadrovskih škola koja pripremaju likovne umetnike mora biti razvijanje likovnih sposobnosti budućih stvaralača. U tom pogledu treba uvažavati činjenicu da se kreativnost može neprekidno da razvija.

a) ukoliko se studenti obogaćuju humanističkim vrednostima.

b) ukoliko se proces obrazovanja stalno povezuje sa tokovima savremene umetnosti, kako ibi se studenti, posle studija, lako uključili u probleme koji dominiraju određenom epohom.

2. Pored ovog osnovnog zadatka, likovne akademije treba da razvijaju viši nivo intelektualnih sposobnosti studenata, da razvijaju jednu svestranu humanističku ličnost koja je sposobna i da objašnjava probleme umetnosti i da se tako uključi u proces širenja likovne kulture. Na toj osnovi može se s jedne strane obezbediti i društvena uloga likovnih umetnika koji se mogu angažovati kao vaspitači i u školi i van škole u radu sa odraslima.

U vezi sa ovim pitanjem ukazano je na otvaranje novog problema, naime nemogućnosti uključivanja akademija u sastav univerziteta.

3. Sistem rada na likovnim akademijama trebalo bi dalje tako podesiti da se, uz kreativni rad i studiju, sadržaji obuke prošire i na potpunije upoznavanje zanata i tehnologije svih područja likovnog izražavanja, kao i da studenti upoznaju probleme sinteze likovne umetnosti i arhitekture odnosno industrijske proizvodnje. Sa ovakvim fondom

znanja završeni studenti bi se lako mogli uključiti u rad ili proizvodni proces industrije (grafioke industrije i sl.), kao i primeniti elemente likovne umetnosti u svakodnevnom životu. U tom pogledu veoma je važno da se sistemom vaspitanja obuhvate i sadržaji iz teorije likovne forme, jer isti likovni principi vladaju na svim likovnim područjima, upravo likovna područja su modifikacije jedne likovne umetnosti. Teorija likovne forme i optička komunikacija treba da se analiziraju i proučavaju na temelju našeg likovnog nasleđa i iskustva. Prema tome, obrazovni rad na akademijama trebalo bi da obuhvati obuku studenata i u graničnim likovnim delatnostima, tako da student upozna pored svoje struke i druga likovna područja. Delikatnost ovog pitanja javlja se u problemu svestranog a istovremeno studioznog rada, koje ne bi dovelo do svaštarenja i površnosti.

4. U vezi sa izloženim, predlaže se da se i nastavni kada na umetničkim akademijama postavi dinamičnije, kako bi studenti lako mogli da zadovolje svoje potrebe i želje. U nastavnom procesu treba u većoj meri angažovati profesore pozvane sa drugih visokih škola, a stручne predmete mogli bi po godinu dana da vode i istaknuti likovni umetnici.

5. U vezi sa kadrovskim školama koje pripremaju likovne pedagoge zaključeno je da je neophodno obezbediti stalne oblike njihove saradnje, međusobno informisanje i pokušaje da se sistem rada što više ujednači. Zbog toga se preporučuje da se na osnovu iskustva Zajednice ikadrovske škole u SR Srbiji, osnuje u zajednici kadrovskih škola koje pripremaju likovne pedagoge u celoj Jugoslaviji. Takođe je ukazano na nepotpunost stručno-pedagoškog ospozobljavanja budućih nastavnika preko vanrednog studija.

6. Savez likovnih umetnika Jugoslavije treba, uz saradnju sa ikadrovskim školama, da se studiozno pripremi za perdstojeći Simpozijum o kadrovskim školama koji treba da se održi 1968. godine u Jugoslaviji. Smatra se korisnim da se kadrovske škole koje pripremaju likovne pedagoge sastanu i razmotre sve probleme koji su se pojavljivali u dosadašnjem radu, radi traženja najboljeg puta u pripremanju što potpunijeg stručnog profila likovnih pedagoga.

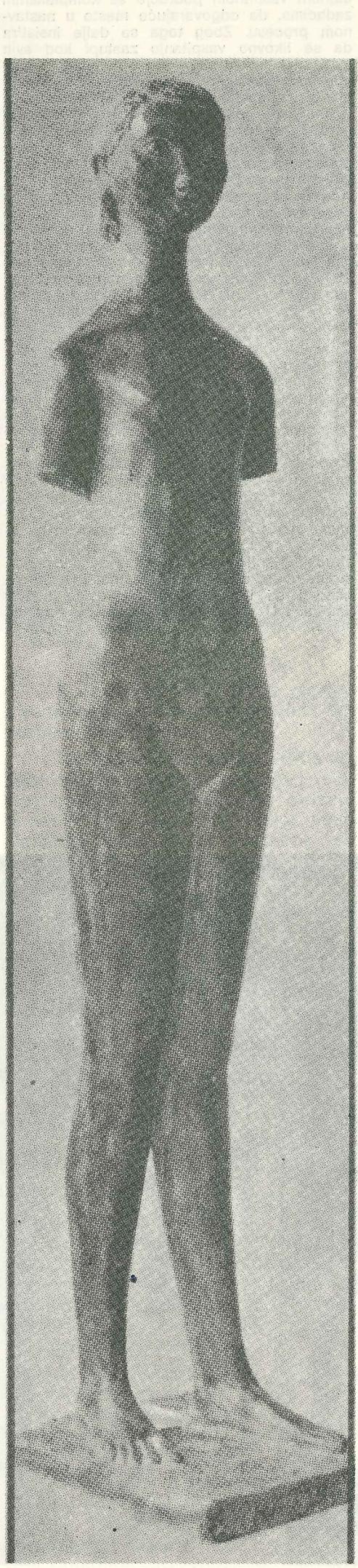
Likovni umetnik i njegov status u društvu

Zajednica ulaže na određeni način sredstva u procesu pripremanja kadrova za likovne delatnosti. Međutim, po završetku studija, mlađi stručnjaci su najčešće prepusteni sebi. U prvom odeljku ovih zaključaka pokušano je da se izvrši analiza nedostataka u sistemu pripremanja kadrova za likovne delatnosti, koji utiču na nepotpuno uključivanje mlađih stručnjaka u život i radne procese s obzirom na društvene potrebe za likovnim sadržajima. Međutim, istovremeno se ukazuje da i sposobniji kadrovi ne mogu lako da se uključe u život i rad, što pokazuje da je potrebno menjati i drugu stranu problema, nome, da je potrebno preispitati sistem zapošljavanja u najširem smislu, a posebno na planu likovne kulture. Osim toga, ukazuje se na nizak kulturni nivo naše sredine koji takođe predstavlja smetnju potpunijem prihvatanju likovno-umetničkih sadržaja u našoj zajednici. U vezi sa ovim pitanjima evidentna je i činjenica da kadrovi koji rade na području likovne delatnosti nisu ravnomerno raspoređeni na teritoriji naše zemlje. Potreba za umetničkim sadržajima u svim delovima naše zemlje obezbedila bi i veće angažovanje likovnih umetnika u svim sredinama, dakle dovela bi do njihovog zapošljavanja. I u ovoj fazi razvoja mogu se ipak preuzeti neke mere, u prvom redu od strane opštinskih skupština, pa se stiti u vezi preporučuje udruženjima likovnih umetnika da sa opštinskim skupština, odnosno Savez sa Stalnom konferencijom gradova, nađu rešenje za sledeća pitanja.

a) Prihvatanje likovnih umetnika u sredini u kojoj rade.

1. Da bi likovni umetnici mogli da budu aktivni i da se uključe u odgovarajuću sredinu, komuna treba da im posveti odgovarajuću sredinu, komuna treba da im posveti odgovarajuću pažnju, a s druge strane

Mira Sandić — figura, 1967.

da im obezbedi odgovarajuće uslove za rad. Ukazano je da se u svim privrednim granama i delatnostima, pa i u nekim kulturno-privrednim, obezbeđuje radnim ljudima materijalna baza za njihovu delatnost i ostvarivanje dohotka, u vidu investicione izgradnje koja se zatim poverava radnim ljudima na upravljanje i upotrebu: ovo nije jedino slučaj u delatnostima na području likovne umetnosti. Kako je likovno-stvaralačka delatnost umetnika njihova osnovna delatnost u društvu, to bi zajednica trebalo da im obezbedi uslove za rad, kako bi se njihova delatnost mogla nesmetano da odvija. Umetnicima treba obezbediti atelje, prostore za izlaganjem kao i prodavnice umetničkih dela. Umetnički atelje treba da se tretiraju specifično, tako da im mesečna kirija bude niža od stambene kirije, jer su i investicije za gradnju ateljea, kao i za njegovo održavanje niže od stambene. Umetnicima treba takođe omogućiti da se afirmišu u javnosti i da svoj rad učine pristupačnim svima, u čemu posebnu ulogu igra stampa kao i drugi oblici informacija.

2. Drugi oblici pružanja pomoći u radu likovnih umetnika odnose se na kreditiranje njihovog rada, pomoći u stručnom usavršavanju, studijskim putovanjima, davanjem honorara za izlaganje dela, kao i za korišćenje istih, pri čemu nije bez značaja da li je umetnik mlađ ili već afirmisan.

A. Zapošljavanje likovnih umetnika

3. Zapošljavanje likovnih umetnika je takođe jedna mera koja bi obezbedila nesmetan rad umetnika, a istovremeno omogućila društvu da mnoga pitanja iz kulturne politike rešava lako i stručnije. U prvu grupu zanimanja došla bi ona koja se odnose na angažovanje umetnika u pedagoškom radu u školi ili sa odraslima. Na osnovu preporuke Međunarodnog kongresa likovnih umetnika u Tokiju, likovni umetnici treba da imaju prednost u zapošljavanju u odnosu na druga lica, a njihov rad u školi treba da je oslobođen onih opterećenja koja bi uticala na kvalitet njihovog pedagoškog rada. Savez likovnih umetnika pledira da se rad umetnika u školi ne svede na činovnički posao, jer se time umanjuje vaspitni efekat njegovog rada. To bi trebalo da imaju u vidu uprave škola i prosvetni organi.

4. Umetnici bi trebalo da se angažuju kao savetnici u svakoj opštini, kako bi svojom stručnošću doprineli vizuelnom izgledu naselja, uspostavljanju likovnog reda na ulici i slično.

5. U okviru radničkih i narodnih univerziteta, kulturno umetničkih društava, kao i u preduzećima, likovni umetnici mogu vršiti ulogu propagatora likovnih umetnosti i donositi širenju likovne kulture.

6. Likovni umetnici trebalo bi da se zapošle na radnim mestima u privrednim organizacijama kako bi svojim sposobnostima doprineli estetskom izgledu proizvoda, reklame, a s druge strane, likovni umetnici bi trebalo i samostalno da organizuju proizvodnu delatnost s ciljem da izrađuju predmete sva-kodnevne upotrebe i suvenire (keramika, metal i sl.).

7. S tim u vezi predlaže se da udruženja likovnih umetnika nađu u svakoj republici ona mesta u kojima se može očekivati značajan doprinos likovnog umetnika. Udrženja treba na osnovu toga da sklope ugovore sa određenim komunama ili privrednim organizacijama za angažovanjem likovnih umetnika na odgovarajuća radna mesta, pri čemu će udrženje da izvrši izbor likovnih umetnika i da prati realizaciju ovako zamislijenog projekta, kako bi se u toku godine dana utvrdila efikasnost angažovanja likovnih umetnika na nekim novim radnim mestima. Ukoliko se ovaj eksperiment pokaze opravdanim, trebalo bi pažljivo svake godine proširivati listu radnih mesta i angažovanja likovnih umetnika.

Uloga likovnih umetnika u širenju likovne kulture

Ukazuje se da razvoj likovne umetnosti zavisi od likovno kultivisane sredine, tako da likovno vaspitanje predstavlja komponentu

razvoja i likovne umetnosti. Otuda se mora prihvati i obaveza likovnih umetnika i njihovih organizacija da se angažuju u širenju likovne kulture. U ovoj oblasti ukazuje se na sledeće.

1. Likovni umetnici, samom svojom aktivnošću, izlagačkom delatnošću i slično, deluju istovremeno i kao vaspitači sredine. Njihov kontakt sa građanima, međutim, treba da se proširi i na druge oblasti, pre svega na usmeni kontakt sa posetiocima, u cilju objašnjenja likovnog fenomena, podržavajući progresivne tendencije.

2. Likovni umetnici treba da se angažuju i u sistematskom radu na likovnom vaspitanju odraslih u okvirima postojećih prosvetnih i kulturnih institucija.

3. Najzad, likovno vaspitanje se najpotpunije može da ostvari u školskom sistemu. Kako je to iz prethodnog teksta već uočljivo, likovni umetnik treba da se angažuje i kao likovni pedagog, jer to garantuje i najviši nivo ovoga rada u školi. U vezi sa školskim sistemom i mestom likovnog vaspitanja u njemu, konstatovano je sledeće:

a) U većini naših republika u VI, VII i VIII razredu osnovne škole nije obezbeđen minimalni broj časova iz likovnog vaspitanja tj. dva školska časa nedeljno, što predstavlja stvarno jedan radni čas iz likovnog vaspitanja. Vraćanje izgubljenog časa iz likovnog vaspitanja nije neophodno samo zbog značaja likovnog vaspitanja u našem društву, već i zbog svestranog vaspitanja građana, njihovog uspešnog pripremanja za mnogobrojne radne delatnosti, kao i zbog prinove kadrova za visoke i više škole raznog tipa. Neophodno je

dakle da se likovnom vaspitanju, kao značajnom vaspitnom području sa kompleksnim zadacima, da odgovarajuće mesto u nastavnom procesu. Zbog toga se dalje insistira da se likovno vaspitanje zastupi kod svih uzrasta u našem školskom sistemu, tj. da se obezbedi kontinuirano delovanje likovnih sadržaja na mladu generaciju. Na taj način se jedino može obezbediti razvoj svih sposobnosti i izgradnje sposobnosti vizuelnog i likovnog komuniciranja. Zbog toga se traži ubuduće programi iz likovnog vaspitanja koncipiraju u celini, da na njima rade stručnjaci i da se obezbedi jedinstveno delovanje ovog područja na svakom školskom uzrastu. Savez likovnih umetnika Jugoslavije dostaviće u ime delegata VII kongresa svim republičkim i pokrajinskim prosvetnim organima materijal o potrebi vraćanja jednog časa likovnog vaspitanja u VI, VII i VIII razredu osnovne škole zbog potrebe za kontinuitetom likovnog vaspitanja.

b) U vezi sa sadržajima likovnog vaspitanja u srednjoj školi, koja je odlučujuća za formiranje ikandidata za mnoge odgovorne društvene delatnosti, Savez likovnih umetnika Jugoslavije, u ime delegata na VII kongresu dostaviće svim republičkim i pokrajinskim prosvetnim organima, odnosno prosvetno-kulturnim većima skupština, predstavku u kojoj će se tražiti da se i u srednjoj školi obezbedi neophodno vreme za sadržaje likovnog vaspitanja, da se u okviru ovog vremena predvidi i praktičan rad učenika na likovnim područjima, te da ovaj predmet vode stručnjaci koji mogu učenicima da pruže svestrane podatke o likovnoj umetnosti i sa praktične i sa teoretske strane, dakle likovni umetnici. U vezi sa ovim Savez će podržati

deklaraciju Zajednice kadrovske škola u SR Srbiji, koja se takođe odnosi na ovaj problem, a dostavljena je Prosvetno-kulturnom veću Republičke skupštine. U SR Srbiji, name, program iz umetnosti u gimnazijama predviđa 65% praktični a samo 35% teoretski rad. Pored toga, Savez će pokušati da inicira osnivanje jedne gimnazije likovnog smera, koja ne bi mogla da zameni zahtev za likovnim vaspitanjem u svim srednjim školama, ali koja bi mogla da okupi one mlade građane koji imaju izuzetan interes za likovne umetnosti kako bi se iz ove gimnazije mogli dobijati kandidati za arhitekturu ili druge likovne delatnosti. Sticajem okolnosti, 7. juna na dan VII kongresa likovnih umetnika, Savet Gimnazije Branko Radičević u Kovinu raspisao je u »Politici« konkurs za popunu radnih mesta, a za popunu radnog mesta za umetnost ograničio je kandidate samo na one koji su završili istoriju umetnosti. Predlaže se da se Savetu Gimnazije u Kovinu pošalje protestno pismo, jer prema sađnjem programu za gimnazije, istoričar umetnosti ne bi mogao uspešno da obavlja nastavu ovog predmeta.

4. U vezi sa širenjem likovne kulture ukazano je na potrebu saradnje likovnih umetnika i istoričara umetnosti. Istoričari umetnosti imaju posebnu odgovornost kao ikonisti, likovni kritičari ili organizatori izložbi u širenju likovne kulture, informisanju javnosti i popularisanju vrednih umetničkih dela. Da bi to oni mogli da ostvare neophodno je da se adekvatno i pripreme za svoj poziv, da ne proučavaju samo faktografski činjenice iz prošlosti, već uporedno i metodologiju stvaralaštva u najširem smislu.

zaključci

predloženi na sednici Komisije za program Saveza a usvojeni na Plenarnoj sednici Kongresa Saveza likovnih umetnika Jugoslavije održano u Novom Sadu 7. 8. i 9. juna 1967.

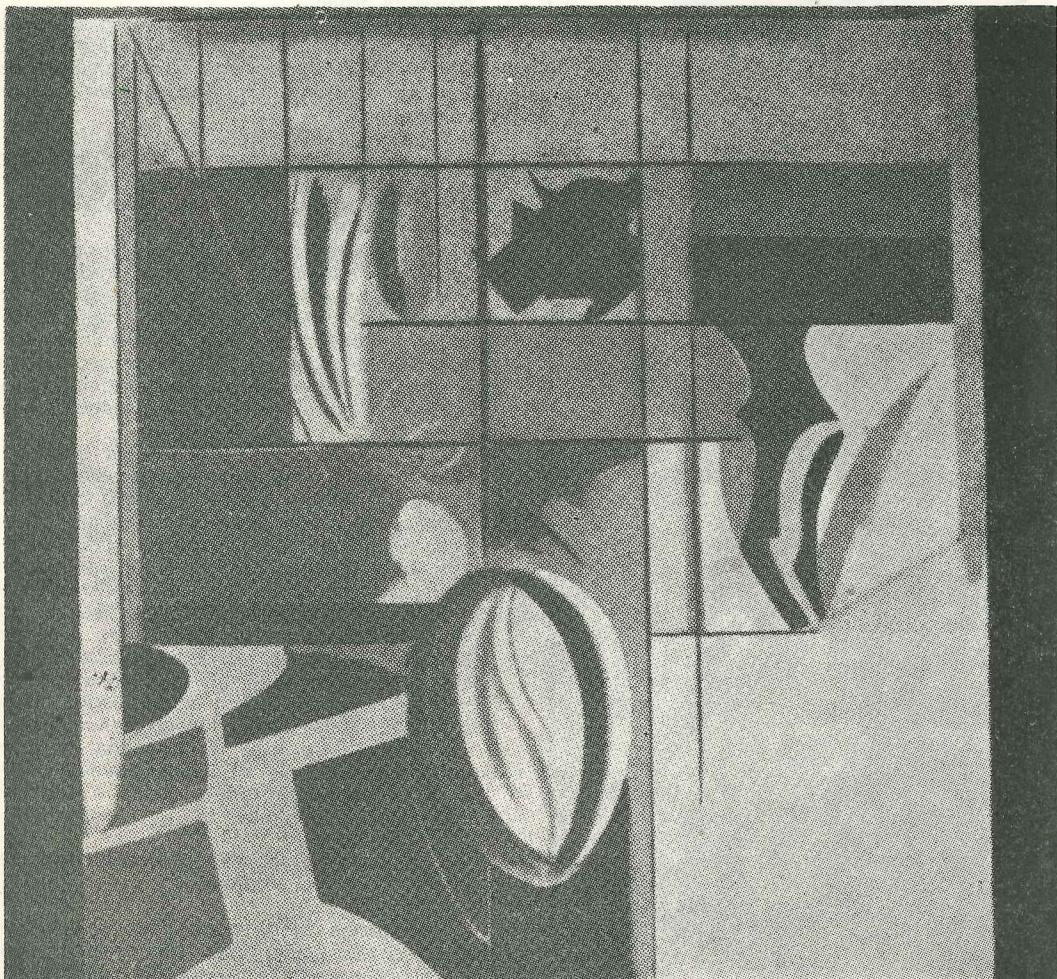
Predsednik Komisije Hakija Kulenović.

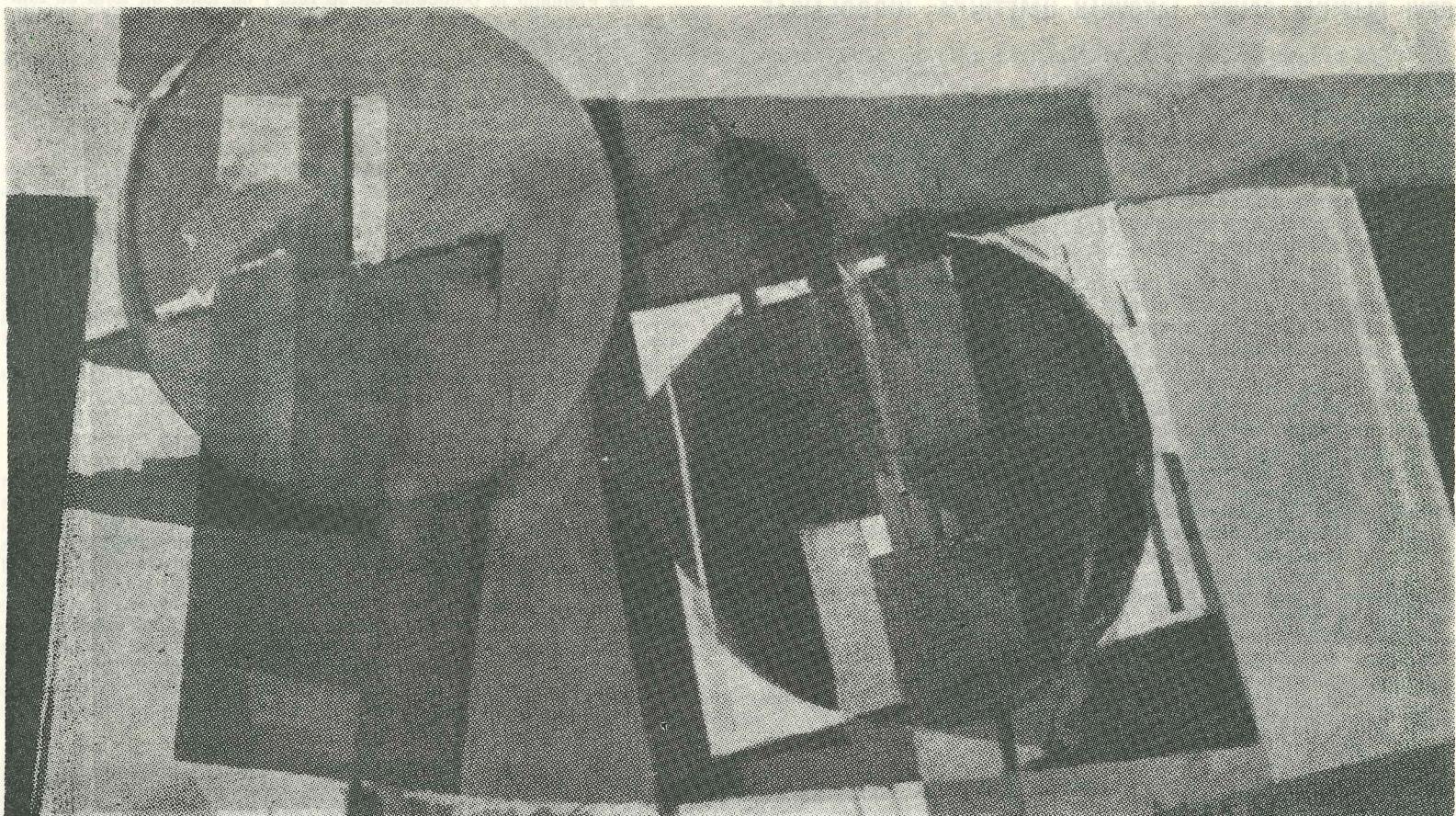
Komisija je održala sastanak u Kongresnoj sali 8. juna 1967.

1. Savez je u proteklom periodu od VI Kongresa sproveo decentralizaciju i postao koordinator akcija Udruženja. U narednom periodu Savez treba da postane radno telo koordinirajući rad udruženja i društava na određenom programu. Preporučuje se izvršnom odboru Saveza da po potrebi uključi u svoj rad i predstavnike društava, (na principu samofinansiranja).

2. Nužno je ostvariti nove organizacione oblike kroz radna tela, komisija i studijske grupe koje bi stvarao Izvršni odbor po potrebi.

3. Treba nastojati da se i dalje sprovodi proces decentralizacije unutar udruženja i da udruženja, odnosno i njihovi članovi budu pokretači akcija na širenju likovne kulture i prodiranja likovnih umetnosti u životu. Za rešavanje staleških problema članstva, treba pronaći nove forme rada preko radnih tela za određena pitanja.

milo dimitrijević — mesec nekad i sad — 1967.

4. Podsticati, prihvpatati i razvijati sve inicijative na terenu gde živi više od 5. članova udruženja za stvaranjem društva u okviru udruženja odnosno Saveza. Svi likovno obrazovani, aktivni stvaraoci mogu postati pridruženi članovi društva. Pridruženi članovi društva ne stiču pravo člana udruženja. Pravilnik rada Društva odobrava Republičko udruženje.

5. U izložbenoj aktivnosti republičkih udruženja treba podsticati pre svega takve forme koje će podići umetnički nivo i značaj izložbi, kako one u okviru republike, tako i u međunarodnoj razmeni. Međurepublička razmena treba da se odvija na novim osnovama. U međunarodnoj razmeni Savez i udruženja treba da pronalaze različite oblike saradnje, vodeći računa o svim proporcijama i nivoima. Naslov izložbe ne sme biti u suprotnosti sa sadržajem.

6. Savez i udruženja treba da daju punu podršku svim pozitivnim inicijativama postojećih i aktivnih institucija koje se bave organizovanjem i propagandom likovnih manifestacija.

7. Putem izbora u staleškim organizacijama Savez, odnosno udruženja treba da pronađu mogućnost uklapanja svojih članova u samoupravni sistem u svim mestima gde učestvuju razni žiriji, saveti i sl. kao proizvođači a ne putem postavljanja likovnih umetnika od strane administrativnog aparata.

8. Kongres nalaže Izvršnom odboru da uslovi naše učešće u saradnji sa Komisijom za kulturne veze sa inostranstvom, prihvatanjem našeg predloga ugovora.

9. U daljem radu treba razvijati punu saradnju sa svim srodnim savezima i udruženjima.

10. Savez i udruženja treba da sarađuju sa štampom radnjom i televizijom i da im maksimalno pružaju podatke za objektivno prikazivanje likovnog stvaralaštva. Posebno se preporučuje udruženjima i Savezu da energično reaguju na dezinformacije koje štete ugledu Saveza odnosno udruženja i članova, koristeći se zakonom o štampi.

11. Finansiranje udruženja i Saveza treba orientisati pored već postojećih izvora prihoda, ka pronalazjenju mogućnosti za samostalno finansiranje (kao što su servisi za izložbe, konkursi i sl.). Takođe se predlaže ispitivanje mogućnosti pretplate na bilten Saveza koji bi na taj način sam sebe pokrivaо. Nastojati da bilten redovno izlazi i bude aktuelan.

12. S obzirom na novo nastale uslove društvenog kretanja u kojem treba da se odvija stvaralački proces umetnika, proizilazi potreba da i udruženja preko svojih radnih tela temeljno analiziraju probleme i dejstvuju u pravcu obezbeđenja interesa društva i stvaralača.

13. Na osnovu svojih programa republička udruženja i Savez treba da konkurišu za budžetska sredstva ravноправno sa ostalim institucijama kod samoupravnih organa.

14. U isto vreme raditi uporno da se pronađu i drugi prihodi na području privrede. Sa dobrim programom za likovnu aktivnost i preciznim preuzimanjem proizvođačkih obaveza

na bazi ugovora, moguće je ostvariti sredstva.

15. Savezi i udruženja svojim programima treba da insistiraju na što većem angažovanju radnih kolektiva i komuna da se kao koinvestitor i pojavi su svojim sredstvima u realizaciji javnih umetničkih manifestacija.

16. Savezi i udruženja treba svojim programom da u praksi sprovedu angažovanje umetnika na realizaciju javnih umetničkih dela. Da nastoje da javni konkursi budu održavani na način koji će biti u skladu sa Pravilnikom o konkursima koji je doneo i objavio Savez likovnih umetnika Jugoslavije.

17. Na osnovu Prednacrta zakona o autorskom pravu, prići organizovanju službe za zaštitu autorskih prava u udruženjima i Savezu. Iznajaziti sve mogućnosti zaštite dela likovnih umetnosti zagarantovane ovim zakonom.

18. Na osnovu postojeće preporuke Međunarodnog udruženja likovnih umetnika raditi na oslobođanju od carine dela živih umetnika.

19. Preporučuje se Savezu i udruženjima da i dalje insistiraju na objektivnom rešavanju socijalnog osiguranja svojih članova koji nisu u radnom odnosu.

20. Savez i republička udruženja moraju raditi na jednakom tretiranju radnih prostorija (Ateljea) od strane stambenih preduzeća. Posebno insistirati da se ateljei izuzmu iz tretmana poslovnih prostorija.

21. Sve što proizilazi iz ovog programa preporučuje se udruženjima da usklade sa svojim pravilnicima i statutom.

PRVI PLENUM SAVEZA LIKOVNIH UMETNIKA JUGOSLAVIJE

Prvi plenum Saveza, posle VII Kongresa u Novom Sadu, održan je u Beogradu 4. septembra 1967. godine.

Ovo je bio zajednički plenum Izvršnog odbora i Umetničkog saveta Saveza.

Na dnevnom redu bile su samo dve tačke:

Dodela nagrada Saveza, povodom Trijenala i tekući poslovi Saveza.

Plenum je odlučio da se dodele tri nagrada i to:

Stojanu Čeliću za slikarstvo

Branku Ružiću za vajarstvo i

Riki Debenjaku za grafiku

Na Plenumu se diskutovalo i o organizaciji i postavci Trijenala, pa je odlučeno da se ovo pitanje dobro prouči i razmotri, naprave konkretni predlozi i sa tim izade pred odgovarajući forum.

Dalje se tretiralo i pitanje rada sa Komisijom za kulturne veze sa inostranstvom, pa se došlo do zaključka: da treba najpre izgraditi stavove o načinu rada sa Komisijom i gotove predloge podneti Saveznom izvršnom veću, čije je administrativno telo Komisija i sa njima se dogovoriti o budućem radu, a kod Komisije insistirati na izradi programa rada sa kojima bi se upoznao i Saveza likovnih umetnika, kako bi mogao odlučiti šta može primiti od tog programa na sebe.

U vezi traženja Umetničkog društva iz Kalkute (Indija), da se predloži jedan jugoslovenski umetnik, koji je poznat i van naše zemlje, kome bi to Društvo dodelilo počasnu medalju 1967. godine — Plenum je odlučio da to bude slike Petar Lubarda.

Sva pisma koja Savez primi od pojedinih galerija i društava iz inostranstva, u vezi nekih likovnih manifestacija, a koje Savez ne može da primi na sebe, odlučeno je, da se upute republičkim udruženjima da ih ona prihvate ukoliko imaju mogućnosti za to.

Na predlog gen. sekretara druge Miševića da ne bude član Odbora za likovna pitanja pri Komisiji za kulturne veze, Plenum je odlučio da on svakako treba da bude član toga Odbora i da na sastanku tog Odbora iznosi stav Saveza po pojedinim pitanjima.

Na Plenumu je odlučeno da se radi i na tome da fond za una-predjenje likovnih delatnosti »Moša Pijade« bude pri Savezu likovnih umetnika Jugoslavije.

Plenum je zadužio gen. sekretara Saveza da napravi program i oformi fond u Savezu za likovne delatnosti.

Isto tako Plenum je izvršio izbor delegata Saveza za prijateljsku poseću savezima socijalističkih zemalja u okviru Državne konvencije, i to:

Za NR Bugarsku: Aleksandar Tomašević, slikar i jedan umetnik iz Slovenije koga odredi Društvo likovnih umetnika Slovenije.

Za NR Mađarsku: Zoltan Gabor, slikar iz Zagreba i Vlada Petrić, vajar iz Beograda.

Za NR Poljsku: Mile Korubin, slikar iz Skopja i Bogumil Karlavarski, slikar iz Novog Sada.

Za NR Rumuniju: Marlo Mikulić, slikar iz Sarajeva i jedan umetnik iz Slovenije koga odredi Društvo.

Za SSSR: Vančo Đordiev, slikar iz Skopja i Radenko Mišević, slikar iz Beograda.

ZD: Kruso Bošnjak, slikar iz Zagreba i Vuko Radović, slikar iz Titograda.

Na kraju se tretiralo i pitanje članarine Saveza o čemu se na jednom plenumu u Zagrebu 1965. godine govorilo i doneto jednoglasno rešenje da članarina Saveza bude ND. 10 po članu godišnje što su sva udruženja i prihvatile izuzev dva, koja se nisu u potpunosti držala ove odluke.

Na Plenumu je rešeno da se insistira kod ovih udruženja da se drže ranije odluke Plenuma, kako bi članarina bila ista za sve članove Saveza.

Dalje se diskutovalo i o izdavanju biltena Saveza i traženju sredstava od republičkih sekretarijata za izdavačku delatnost, pa je rešeno da se ponovo upute pisma s tim što će se kopije pisama uputiti republičkim udruženjima kako bi mogli intervenisati kod svojih republičkih sekretarijata za izdavačku delatnost ili Savetu za kulturu, i na taj način omogućiti redovno izdavanje biltena.

Jugoslovenski Koordinacioni odbor za pomoć narodu Vijetnamu u organizaciji Saveza likovnih umetnika Jugoslavije raspisao je opšte jugoslovenski anonimni konkurs za plakat Nedelje solidarnosti sa borbom naroda Vijetnama.

Za Konkurs je prispealo 39 radova.

Žiri je bio u sastavu: Nandor Glid, vajar, Erih Koš, književnik, Božidar Džmerković, Dragoslav Stojanović-Sip i Aleksandar Sivert, slikari.

Na sastanku žiria 2. XI 1967. u Beogradu, odlučeno je da nagrade dobiju sledeći radovi:

Sifra 1561946 I iznos ND. 1.800.— autor Aleksandar Pajvančić, Beograd

Sifra 192533 II iznos ND. 1.200.— autor Aleksandar Daskalović, Beograd

Sifra G 10 III iznos ND. 1.000.— autor Ničev Simon, Beograd

Pored ovih nagrada dobili su otkupne nagrade u iznosu od po 600.— ND. radovi po šiframa:

Pax 15 f, autor Zoltan Gabor, slikar — Zagreb;

120434, autor Ivan Dvoršak, slikar — Maribor

Solidarnost, autor Janez Trpin, arh. — Ljubljana

Studija, autor Ninoslav Šibalić, slikar — Beograd

Jugoslavija, autor Mile Grozdanić, slikar — Beograd

Ziri je takođe razmatrao i ranije poručene plakate pa je preporučio za štampanje plakata malog formata plakat Aleksandra Dimitrijevića, slikara iz Beograda.

Takođe je preporučio i plakat koji je dobio II nagradu za štampanje plakata za rasturanje.

— izvor — bez i bez sastav — članak očitaj —

— izvor i članak očitaj — marko kršmanović, breg, 1964/65.

INOSTRANI DELEGATI — GOSTI SAVEZA

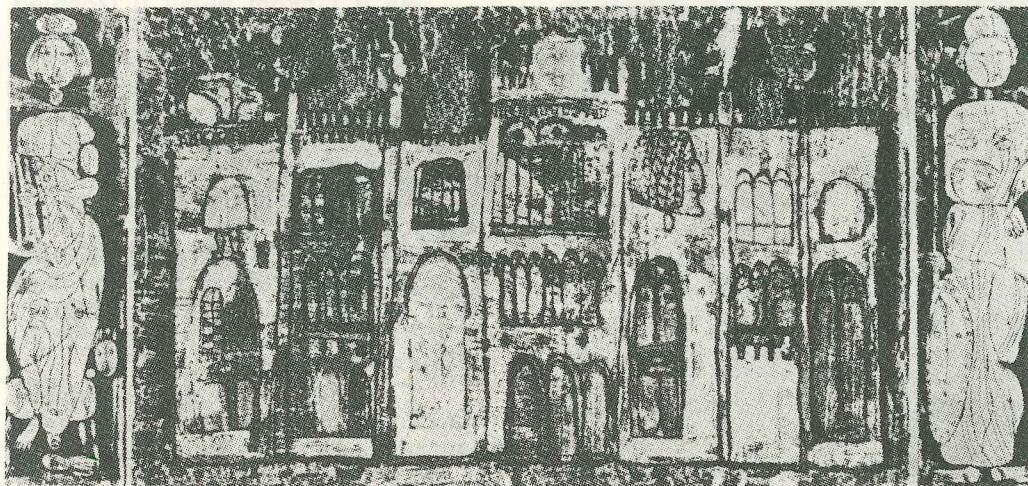
U drugoj polovini avgusta boravili su u Jugoslaviji umetnici iz Mađarske, Eva Barata, keramičar i Pastor Gabor, slikar. U toku osam dana oni su obišli Sarajevo i Dubrovnik.

U septembru su posetili Beograd umetnici iz Poljske: Sigismund Fric, slikar i Vladislav Djuzik, vajar. Za vreme svog boravka od trinaest dana posetili su Zagreb i Ljubljano.

Rumunski umetnici: grafičar Tiberiu Nioresku i slikar Konstantin Berdila boravili su u Jugoslaviji dve nedelje. Pored Beograda posetili su Dubrovnik, Split, Rijeku, Kopar, Ljubljano i Dubrovnik.

NEISKORIŠĆENE MOGUĆNOSTI SARADNJE SA DRUGIM SAVEZIMA LIKOVNIH UMETNIKA U INOSTRANSTVU

Savez likovnih umetnika i Savez umetnika primjenjuje umetnosti Jugoslavije uspostavili su saradnju sa mnogim savezima likovnih umetnika u drugim zemljama. Ova saradnja je posebno moguća sa zemljama istočne Evrope. Sa ovim zemljama razmenjuju se godišnje zvanične delegacije, izmenjuju se informacije i drugi materijali, a postoji iskrena želja da se izmenjuju velike reprezentativne izložbe, manje intimne izložbe, da se uspostavi saradnja sa umetničkim kolonijama u ovim zemljama i da se obavlja takozvana bezdevizna razmena likovnih umetnika.

miodrag vartabedjan,
beogradski univerzitet, 1964.

Naši savezi nisu međutim u mogućnosti da prihvate izložbe ili da bitnije doprinesu razmjeni umetnika, jer nemaju potrebna materijalna sredstva za prihvatanje ovakve inicijative. Zbog toga je potrebno da se u ovu saradnju uključe i pojedina udruženja, regionalne grupe umetnika, gradovi, pa i pojedinci. Kao primer, moguće je navesti da već tri godine nikо od naših umetnika nije putovao u Rumuniju iako naš Savez ima u Bukureštu deponovan iznos Leja u visini od preko 10.000.— novih dinara, a sa Poljskom ima čak ugovoren veoma povoljan kurs za ovu vrtstvu razmene. S druge strane, potrebno je da se i u pogledu razmene izložbi pokaže više interesovanja naših umetnika za izlaganje u ovim zemljama i prihvatanjem odgovarajućih grupa umetnika da izlažu kod nas.

U želji da se ova saradnja sa Bugarskom, Rumunijom, Mađarskom, Poljskom, Nemačkom i SSSR-om bitnije unapredi, molimo sve zainteresovane, bilo udruženja, grupe umetnika ili pojedinci, da se za bliže informacije obrate Savezu likovnih umetnika Jugoslavije, Terazije 26/II, tel. 21-871.

LIKOVNI DOGĀĐAJI

NEISKORIŠĆENE MOGUĆNOSTI SARADNJE SA DRUGIM SAVEZIMA LIKOVNIH UMETNIKA U INOSTRANSTVU

Počuljani su raniji odnosi između upravnih organa za kulturu, kao kupaca umetničkih dela, i likovnih umetnika, kao stvaralača, a novi odnosi između radnih organizacija, kao proizvođača materijalnih dobara, i

umetnika, kao stvaralača duhovnih dobara, još nisu uspostavljeni. Rešavanje izvesne križe u savremenoj likovnoj umetnosti nije, dakle, u organizovanju velikih manifestacija ili dodeljivanju nagrada, već upravo u naporima da se svi zainteresovani, korisnici i stvaraoči, nađu u jednoj organizaciji gde mogu zadovoljiti svoje interese. Uporedo sa porastom materijalnog i duhovnog standarda, korisnici umetničkih dela nači će u takvoj organizaciji mogućnost zadovoljavanja potrebe za umetničkim delima, a likovni umetnici zadovoljavanje svojih potreba u pogledu uslova stvaranja, afirmacije ostvarenih vrednosti i obezbeđivanje materijalne baze za dalji umetnički rad, kao i mogućnosti za realizovanje sinteze likovne umetnosti i arhitekture.

I do sada je bilo nastojanja da se ova pitanja rešavaju inicijativama pojedinih institucija, pre svega umetničkih kolonija. Sada je sazrela ideja da se u Vojvodini formira Likovna zajednica koja bi okupljala, pored umetnika, galerije, muzeje, umetničke kolonije, ali isto tako i opštinske skupštine, društvene organizacije, radne organizacije, ustanove i pojedince. Članstvo u Likovnoj zajednici iziskuje uplatu članarine, koja je za preduzeća najveća, a za pojedince najmanja, ali istovremeno ovo članstvo daje znatne povlastice članovima, kao što su besplatne ulaznice na izložbama, popust od 30% za kupovinu umetničkih dela ili projekata iz oblasti primenjene umetnosti, besplatne savete itd. Projekt Statuta buduće Likovne zajednice daće se na razmatranje radnim organizacijama

i ustanovama u vidu ankete da li bi pristupili takvoj zajednici. Ukoliko se rad ovako zamisljene zajednice pokaže opravдан, trebalo bi pristupiti osnivanju zajednica u svim našim republikama i time ovaj pokret proširiti na planu cele Jugoslavije.

Problemi savremenog likovnog stvaralaštva pred Prosvetno-kulturnim večem Pokrajinske skupštine Vojvodine

Odbor za likovnu kulturu PV kulturno-prosvetne zajednice Vojvodine i Podružnica ULUS-a za Vojvodinu izradili su elaborat o problemima savremenog likovnog stvaranja i likovnog vaspitanja, koji je stavljen na dnevni red Pokrajinske skupštine 24. novembra 1967. godine. Elaborat obuhvata probleme kadrova, izgradnje i statusa ateljea, uslova za izlaganje i afirmaciju likovne umetnosti, probleme sinteze arhitekture i likovne umetnosti, plasmana umetničkih dela, samoupravnih problema i problema likovnog vaspitanja u najširem smislu. Skupština je usvojila zaključke koje je uputila svim opštinskim skupštinama na nadležnost.

Problemi kulture na političkim forumima

O problemu kulture diskutovalo se na sednicama CK SKJ i CK SK Srbije. Na ovim sednicama doneti su zaključci koji podržavaju proces demokratizacije u svim kulturnim delatnostima.

N A G R A D E U ZEMLJI I INOSTRANSTVU U 1967. GODINI

Tradicionalna nagrada »Politike« iz Fonda Vladislav Ribnikar dodeljena je, februara, slikaru Ivanu Radoviću za retrospektivnu izložbu u Kulturnom centru Beograda.

Nagrada »Prešernovog fonda« dodeljena je 25. januara, slikaru Maksimu Sedeju u visini od dva miliona dinara za slikarska dela izložena 1966. godine u Modernoj galeriji u Ljubljani. Nagrada »Prešernovog fonda«, u visini po pola miliona dinara dodeljena je Florisu Oblaku za slikarske rade izlagane tokom 1966. godine i Slavku Tihecu za skulpturu izloženu na Bijenalu u Veneciji.

U Sarajevu, nagrada »6. april« dodeljena je vajaru Zdenku Grgiću za reljefe u bakru.

Na proletnjoj izložbi ULIS-a »ULUS 67.« nagrada na temu Svetovni mašte slikaru Milošu Bajiću i vajaru Miliji Nešiću. Nagrada na temu Čovek slikaru Miodragu Vujačiću — Mirskom i grafičaru Božidaru Đermekoviću. Nagrada na temu Beograd vajaru Borislavu Anasatićeviću i slikaru Miliću Stankoviću. Otkupne nagrade: — »Jugoelektronik« slikaru Leposavi Pavlović i vajaru Miloradu Stupovskom — »ITV« vajaru Milanu Cetniku — »Estetike« slikaru Momu Markoviću — »Forum« slikaru Svetozaru Đorđeviću — termoelektrane »Kolubara« slikaru Božidaru Kovačeviću — »Ekonomske propagande« slikaru Cedromiru Pavloviću — »Divčibare« slikaru Momu Markoviću — »Privrednog pregleda« slikaru Milanu Cmeliću — »Univerzala« slikaru Zoranu Mandiću — »Turističkog saveza Beograda« slikarima Miroljubu Đorđeviću i Krsti Andrejeviću — Galerije savremene likovne umetnosti iz Novog Sada vajaru Nikoli Antonovu i grafičaru Slavoljubu Čvoroviću.

Nagrada »Veliki pečat Grafičkog kolektiva«, dodeljena je, maja, u Beogradu grafičaru Danici Masniković.

Na izložbi koju je organizovao Institut za političko obrazovanje u »Evropa haus« u Beču, za grafičare mlađe od 35 godina, 4. maja, prvu nagradu dobio je Hoze Đeđevad.

Na VII međunarodnom bijenalu grafike u Ljubljani koji je bio otvoren 2. jula, jugoslovenski uetnici su dobili sledeće nagrade: premiju Hoze Đeđevad. Otkupne nagrade: Galerije savremene umetnosti u Novom Sadu — Marjan Pogačnik, Moderne galerije JAZU iz Zagreba — Zdravko Tišljar, Galerije Matice srpske u Novom Sadu — Ankica Oprešnik, Moderne galerije u Ljubljani za slovenačkog umetnika — Marij Pregelj.

Na Akademiji likovnih umetnosti u Beogradu, 8. juna, dodeljene su nagrade iz fondova studentima — postdiplomcima najboljim u protekloj godini. Iz fonda »Đorđe Andrejević-Kun« nagrada za grafiku Stevanu Kneževiću, Iz Fonda »Sreten Stojanović« nagrada za skulpturu Miloradu Stupovskom i iz Fonda »Rista i Beta

mihailo s. petrov,
kompozicija mt 2, 1964.

Nagrada grada Zagreba, na dan godišnjice oslobođenja grada, dodeljena je u iznosu od po 500.000 starih dinara slikaru Ivu Lovrenčiću i vajaru Valeriju Mikieliju.

Na međunarodnoj slikarskoj izložbi »Prijateljstvo Evrope« u Santiжу kod Torina, gde su maju meseca izlagali umetnici iz 14 zemalja, prvu nagradu dobio je Peda Milosavljević.

Povodom godišnjice oslobođenja Novog Sada dodeljena je nagrada slikaru Jožefu Aču za izložbu slika održane ove godine u Novom Sadu.

Na konkursu za novi amblem Sremske Mitrovice koji je jula raspisala opštinska skupština, prvu nagradu dobio je Enes Mundžić, slikar iz Banja Luke, drugu nagradu Milan Petković, grafičar iz Kragujevca i treću nagradu Đorđe Ilijić, student iz Beograda.

Na II Ličkom analu u Gospicu, 8. septembra, prvu nagradu za slikarstvo od 500.000 starih dinara dobio je Stipe Golc, drugu nagradu od 300.000 starih dinara Ranko Simić i treću nagradu od 200.000 starih dinara Blažo Ćuk. Prvu nagradu za grafiku dobio je Mate Šarić a drugu Ante Starčević.

Nagrada »VII sekretara SKOJ-a« dodeljena je, oktobra, u Klubu Centra u Zagrebu, u iznosu od po 150.000 st. dinara slikaru Ljerki Šibenik i grafičaru Ante Kuduzu.

Povodom godišnjice oslobođenja Zadra, 2. septembra, dodeljene su nagrade: Alfredu Petričiću 150.000 st. dinara za akvarel »Jutro« i Božidarju Đuriću 100.000 st. dinara za sliku »Donje polje«.

Nagrada »11 oktovri«, dodeljena je za životno delo slikaru Tomislavu Vladimirskom iz Skoplja.

Krajem septembra u Novoj galeriji u Beču otvorena je izložba slikara iz Austrije, Italije i Jugoslavije koji su radili mesec dana u Gracu kao gosti Štajerske vlade. Treću nagradu u iznosu 3.000 šilinga dobio je Radomir Reljić, slikar iz Beograda.

Na konkursu za novi grb Zrenjanina, dodeljene su nagrade na dan oslobođenja grada, prva nagrada Stevanu Dukiću, vajaru u visini 400.000 st. dinara, druga slikaru Mišošu Pavićeviću 250.000 st. dinara.

Na izložbi cveća u Beogradu, u Skadarliji, 5. oktobra, dodeljene su nagrade umetnicima za slike na temu cveća. Otkupnu nagradu u visini 150.000 st. dinara dobio je Mario Maskareli za sliku »Razuzdani cvet« i Radislav Trkulja u visini 100.000 st. dinara za sliku »Otvorni cvet«.

Na I simpozijumu u Bihaću koji je održan ovog leta učestvovalo je šest vajara iz Jugoslavije. Prvu nagradu u visini 500.000 st. dinara dobio je Ante Dabor za skulpturu »Narika-

Vukanović« nagrada za slikarstvo Ređepu Memiševiću.

Nagrada »13 juli« dodeljena je u Titogradu, povodom dana ustanka naroda Crne Gore, u visini od 500.000 starih dinara Gojku Berkuljanu za zidne slike u predvorju opštine u Cetinju.

Komisija za dodeljivanje nagrade »7. juli«, povodom dana ustanka naroda Srbije, dodelila je nagradu slikaru Ivanu Radoviću za životno delo.

U Zagrebu je, juna, dodeljena nagrada »Vladimir Nazor«, u visini od po 1.600.000 starih dinara, slikarima Vinku Gecanu i Mirku Račkom za životno delo.

Na konkursu koji je bio raspisan marta meseca za idejni projekat spo-

menika lovčenskom odredu, prva nagrada u iznosu od 5.000.000 starih dinara dodeljena je arhitekti Bogdanu Bogdanoviću i saradnicima arhitekti Simonu Milojkoviću i slikaru Branku Filipoviću. Tri ravnopravne nagrade u ukupnom iznosu 5.000.000 starih dinara dobili su: vajar Stevan Luketić i arhitekta Vojteh Delfini, arhitekta Vukota Vukotić i Zdenko Kolacić. Obeštećenje od po milion dinara dobili su vajari Boris Kalin i Vojin Bakić sa saradnicima Antonom Gržetićem i Branom Bonom.

Na godišnjicu oslobođenja Ljubljane, 8. maja, dodeljena je nagrada za životno delo slikaru Francu Zupanu, za slikarski opus — ulje, gvaš, i akvarel.

če«, drugu, po 300.000 st. dinara Sava Sandić za skulpturu »Materinstvo u NOB-u« i Milena Lah za skulpturu »Odmor u prostoru«, dve treće nagrade, po 200.000 st. dinara Pera Jelišić za skulpturu »Zbeg« i Ratko Petrić za skulpturu »Frulaš«.

Na završnoj večeri »Struške večeri poezije 67«, 31. avgusta, dodeljene su nagrade za najbolje skulpture inspirisane makedonskom poezijom, slikaru Petru Mazeu i vajaru Petru Hadži Boškovu.

Povodom 27 jula, dana ustanka Bosne i Hercegovine dodeljena je u Mostaru nagrada slikaru Đoki Mazačiću za sliku »Slikarska umetnost u Bosni i Hercegovini u tursko doba«.

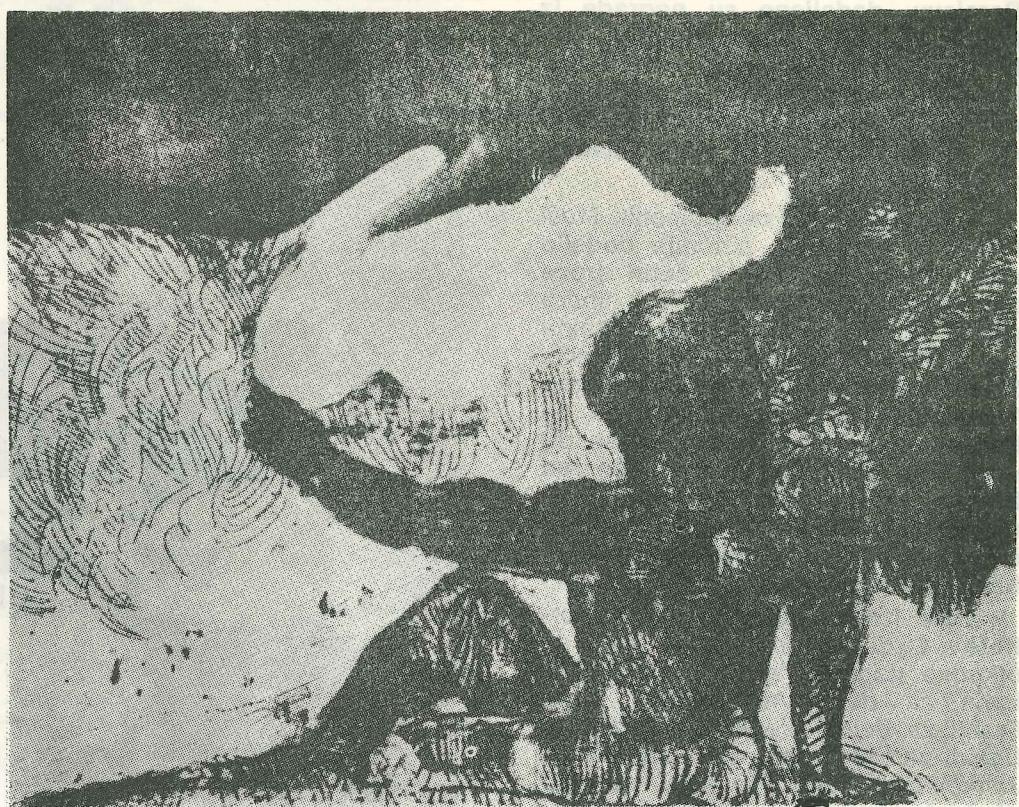
Nagrada »13. novembri« na dan godišnjice oslobođenja Skopja dodeljena je u iznosu 400.000 st. dinara Branku Kostovskom za scenografiju »Slučaj u Višiju« od Milera.

Na VIII Oktobarskom salonu likovnih i primenjenih umetnosti, otvorenom 19. oktobra u Beogradu, nagrade u visini od po 500.000 st. dinara dobili su: Peđa Milosavljević, Aleksandar Zarin, Stevan Knežević, Mateja Rodići, Miodrag Vujačić-Mirski i Jelena Kršić. Otkupne nagrade: Galerije »Fontana« — Zoran Pavlović, Vera Božičković-Popović, Venija Vučinić-Turinski, Marko Krsmanović i Stevan Đukić, Livnica »Plastika« — Slavoljub Radojičić, Muzeja primenjenih umetnosti — Ela Gorski, Galerije savremene likovne umetnosti iz Novog Sada — Dragan Lubarda i Ivo Esterović, otkupna nagrada Akademije za likovne umetnosti za »Galeriju mladih« — Dušan Gaković, Karail Smail i Mamnuna Vila-Bogdanić.

Na konkursu za »Pjerovu nagradu«, koju je organizovala redakcija »Večernjih novosti« prvu nagradu, u iznosu od milion starih dinara i srebrnu plaketu dobio je slikar Albin Rogelj.

Oktobarsku nagradu grada Beograda dobio je vajar Oto Logo za samostalnu izložbu skulpture u Salonu muzeja savremene umetnosti u Beogradu.

Nagrada »Grigor Vitez«, dodeljena je prvi put ove godine, 13. oktobra u Zagrebu za književno i likovno stvaralaštvo za decu. Nagradu od po 300.000 st. dinara dobili su slike Vilko Gliha Selan i Cveta Job. Na tradicionalnoj izložbi Likovne jeseni u Somboru, 14. oktobra dodeljene su nagrade od po 300.000 st. dinara Milanu Konjoviću, Nives Kavurić-Kurtović i Stevanu Todoroviću. Otkupne nagrade: — Kulturno prosvetne zajednice Sombor — Ivanu Rabuzinu, Likovne jeseni — Peđi Milosavljeviću, Marku Šuštarčiću, Stevanu Maksimoviću, Galerije savremene umetnosti

milan martinović, crno—belo, 1967.

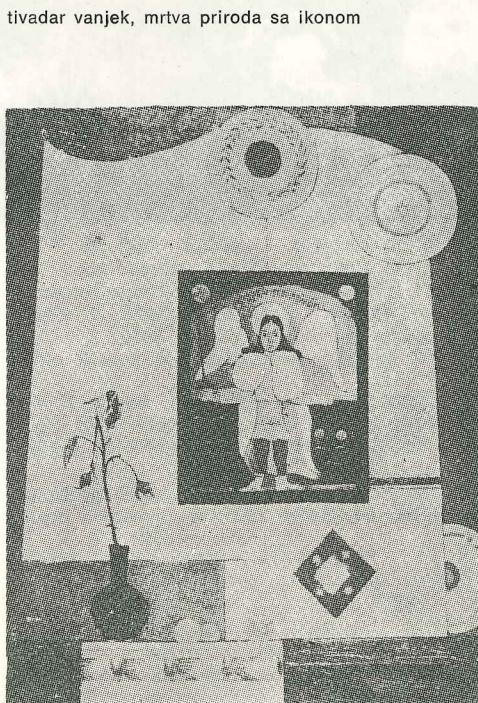
iz Novog Sada — Petru Lubardi Muzeja savremene umetnosti iz Beograda — Vladimiru Veličkoviću i Izvršnog veća APV — Borisu Doganu i Mahmedu Zaimoviću.

Nagrada »Zlatno pero Beograda« i novčana nagrada u iznosu 300.000 st. dinara dodeljena je Lidiji Osterc za ilustraciju »Snežana« i »Grimovih bajki«. Plakete »Zlatno pero Beograda« dodeljene su: Ančki Godec-Gošnik za knjigu »Mačeha i pastorka«, Bogdanu Kršiću za »Smrt u Veneciji«, i Božidaru Džmerkoviću za ilustraciju »Aurelija — Silvija«.

U Cetinju povodom oslobođenja grada, 13. novembra, dodeljene su nagrade na izložbi Likovni salon. Nagrada Salona u iznosu 300.000 dinara Petru Lubardi za sliku »Ognjeni zmaj«. Otkupne nagrade: 300.000 Luki Tomanoviću za skulpturu »Majka«, 200.000 dinara Branku Filipoviću za sliku »Motiv II«, 150.000 dinara Kseniji Tošić — Vujović za sliku »Lokvanji«. Posebne otkupne nagrade — Milutin Božović za skulpturu »Tužna vest«, Miodrag Kusovac 150.000 za sliku »Rekvijem«. Otkupna nagrada Umetničke galerije — Vjeri Lubardi za sliku »Portret Petra Lubarde«, Aleksandru Prijiću za »Kamenu pticu«, Nikoli Vujoševiću za sliku »Refleksi Platije« Bošku Đuriću za sliku »Potkrovilje moje prababe«.

Na Međunarodnoj izložbi medalja u Parizu, otvorenoj 16. oktobra, treću nagradu u iznosu 2.000 francuskih franaka dobila je Ljubica Berberski — Tapavički.

Na reprezentativnoj izložbi mladih umetnika Bosne i Hercegovine u

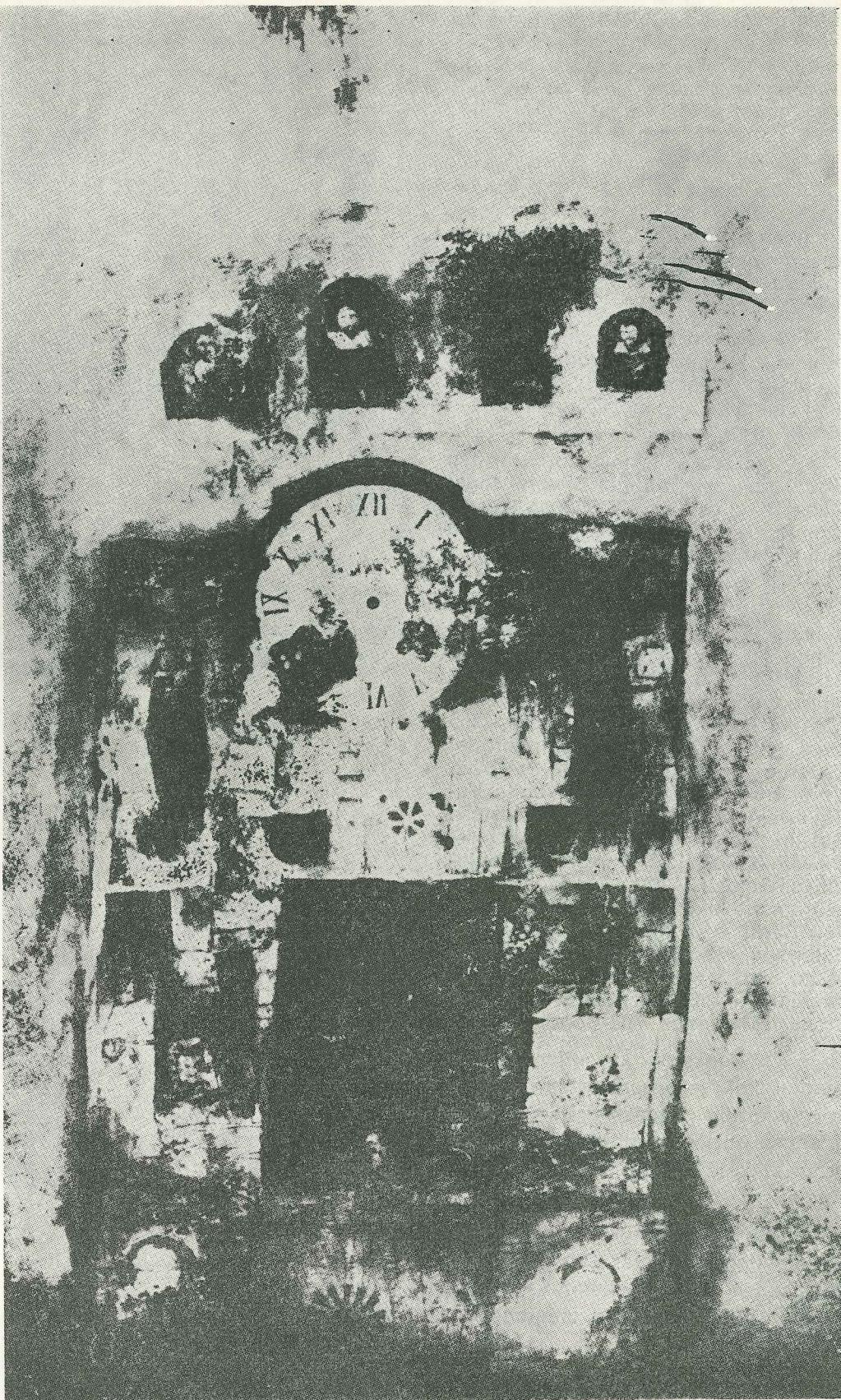

Sarajevu, dodeljene su nagrade iz Fonda za unapređenje kulturnih delatnosti: Branku Miljušu i Ismaru Mujezinoviću za slikarstvo, Veselmo Zoriću za skulpturu, Branislavu Aleksiću, Radovanu Kragulju i Halilu Tikvešu, za grafiku.

Na konkursu za spomenik Moši Pijade u Beogradu žiri nije dodelio prvu i drugu nagradu a četiri treće nagrade od po 1.250.000 st. dinara dobili su: Nikola Janković i arhitekta Milan Dadić, Bogoljub Teofanović, Slavoljub-Vava Stanković, Miodrag Tamindžić. Žiri je dodelio i četiri otkupne nagrade od po 500.000 st. dinara. Van konkursa je nagrađen rad Branka Ružića i arhitekte Ivana Vitića sa 2.000.000 st. dinara i preporučen za izvođenje ako se saobrazi urbanističkim zahtevima.

Na izložbi jugoslovenskog portreta u Tuzli, septembra, dodeljene su otkupne nagrade za slikarstvo Ljubi Lahu za delo »Autoportret«, Likar Franji za delo »Njegoš«, Prodanović Božidi za delo »Portret vajara Nikole Jankovića«, Purić Predragu za delo »Antonio Janigro«, Svećnjak Vilimu za delo »Portret Fedora Vaića«, Tar-talja Marinu za delo »Maršal Tito«, Temkovoj Ani za delo »Stara balerina«, za grafiku i crtež Uzelac Milivoju za delo »Portret Mišel Simon«, za vajarstvo Angeli Radovani Koati za delo »Portret Ljube Karamana«, Glid Nandoru za delo »Đuro Salaj«, Janeš Želimiru za delo »Vladimir Nazor«, Radojčić Slavoljubu za delo »Murat«, Sabolić Ivanu za delo »Portret slike ra Šebelja«, Vergović Milanu za delo »Portret Stojana Kovačevića«.

Na trećem Trijenalu u Beogradu, 6. jula, dodeljene su nagrade: »Zlatna plaketa« — Marku Čelebonoviću za slikarstvo, Vojinu Bakiću za skulpturu i Riki Debenjaku za grafiku, nagradu za najbolja ostvarenja u slikarstvu od po 500.000 st. dinara Radomiru Damnjanoviću i Radomiru Reljiću, nagradu za vajarstvo u iznosu od 1.000.000 st. dinara Olgi Jevrić, nagradu za grafiku od po 500.000 st. dinara Miroslavu Šuteju i Radovanu Kragulju. Nagrada iz sredstava fonda za kulturu Beograda za umetnike mlađe od 35. godina od po 300.000 st. dinara Stefanu Manevskom, Tomislavu Hruškovecu, Miliiji Nešiću i Mersadu Berberu. Otkupne nagrade: Galerije Savremene umetnosti iz Zagreba — Kolomanu Novaku za delo »Svetlosti varijabile«, Galerije Matice srpske iz Novog Sada — Halilu Tikveši za delo »Leto«, Galerije Savremene umetnosti iz Novog Sada — Josipu Bifelu za delo »Kiše« i Božidaru Džmerkoviću za delo »Triptih«, Fonda za unapređenje likovnih umetnosti »Moša Pijade« — Krsti Hegedušiću za delo »Soho«, Slavku Tihecu za delo »Dvolisni oblik«, Mersadu Berberu za »Bizantijsku gozbu« i Vladimиру Makucu za »Europa«, Muzej savremene umetnosti u Beogradu — Radomiru Damnjanu za sliku »Moje belo jutro«.

isidor vrsajkov, sat

IZLOŽBE U ZEMLJI OD 10. JUNA 1965. DO 1. JUNA 1966. GODINE

APATIN

Galerija Doma Kulture

Boško Karanović, grafika, 16.–23. II 1966.

BLEĐ

Festivalna dvorana

Lojze Perko, 1.–12. VI 1965.
Maksim Sedej, Maksim Sedej, ml., Janez Sedej, 12.–30. VI 1965.
Ivo Šubić, Tone Legonder, 8.–17. VII 1965.
Vladimir Makuc, Stane Jarm, 17.–31. VIII 1965.
Stojan Batić, 31. VII–14. VIII 1965.
Janez Bernik, 14.–28. VIII 1965.
Rudi Kotnik, Slavko Tihec, 28. VIII–11. IX 1965.
Izbor Galerijске zbirke moderne galerije, 3.–7. VII 1965. Izložba u čast PEN kluba.

BAČKI MONOŠTOR

Boško Karanović, grafike, 4.–10. III 1966.

BAJMOK

Eugen Kočić i Mleta Vitorović, skulptura i grafika, 30. IV–10. V 1966.

BEČEJ

Likovna grupa Sombor, slike, skulpture, grafika, maj 1966.

BEOGRAD

Galerija doma JNA

Kemal Širbegović, slike, 14.–28. IX 1965.
Steva Bodnarov, slike i skulpture, 1.–15. oktobar 1965.
Likovni umetnici ratni vojni invalidi, slike, skulpture, grafike, 18.–31. X 1965.
Ivo Vojvodić, slike, 2.–14. VI 1965.
Scenografija i kostimi, Izložba Udruženja likovnih umetnika primenjenih umetnosti Srbije, 3.–5. XII 1965.
Bogomil Karlavaris, slike, 17. XII 1965.–3. I 1966.
Nedeljko Gvozdenović, slike i crteži, 18. I–1. II 1966.
Feda Soretić, slike, 4.–20. II 1966.
Vlada Petrić, skulptura, 22. II–8. III 1966.
Dora Plestenjak, akvareli, 10.–23. III 1966.
Radenko Mišević, slike, 25. III–10. IV 1966.
Aleksandar Prijić, slike, 12.–24. IV 1966.
Nikola Martinovski, slike, 28. IV–9. V 1966.
Đorđe Andrejević – Kun, komemorativna izložba slika i grafika, 25. V–10. VI 1966.

Galerija Doma omladine

Ninoslav Šibalić, kolaži, 1.–30. IX 1965.
Zagrebački karikaturisti: Zlatko Bastašić, Milovan Kovačević, Fedor Kritovac, Ivica Pahernik, Zoran Pavlović, Ratko Petrić, 6.–20. II 1966.
Radomir Damnjanović, slike, 28. III–9. IV 1966.
Ivan Kožarić, skulptor, 11.–23. IV 1966.
Bole Miloradović, izložba slika na temu »Klovn«, 7.–21. V 1966.

Galerija Grafičkog kolektiva

Emir Dragulj, grafike, 1.–10. VI 1965.
Bušović i Stevanović, izložba crteža, 11.–20. VI 1965.
Mamnuna Vila Bogdanić, grafika, 21.–30. VI 1965.
Vladislav Todorić, crteži, 11.–20. IX 1965.
Peđa Nešković, slike i grafike, 21.–30. IX 1965.
Ida i Miloš Čirić, ilustracije i grafike, 1.–10. X 1965.
Jovan Ervačinović, skulpture i crteži, 11.–20. X 1965.
Milan Stanoev, grafike, 21.–30. X 1965.
Olja Ivanjicki, spajljivanje lutke, 31. X 1965.
Zlatno pero, izložba Ilustracija, 1.–20. XI 1965.
Ljubodrag Janković, crteži, 1.–10. XII 1965.
Ervin Hotko, slike, 11.–20. XII 1965.
Prodajna izložba, grafike i čestitke, 21.–31. XII 1965.
Žika Kovačević, ilustracije, 11.–20. I 1966.
Grupa: Trirkulja, Stevanović, Šertar, Čemerski, crteži, 1.–10. II 1966.
Dragana Živković-Ciganić, tapiserija, 11.–20. II 1966.
Boško Ilačević, slike i gvaševi, 21.–28. II 1966.
Dragan Lubarda, crteži portreta, 1.–7. III 1966.
Kosta Bradić, sveriće površine – izložba sličenkih klišobrana, 8.–10. III 1966.
Slavoljub Petrović i Vava Stanković, izložba crteža i skulpture, 12.–20. III 1966.
Živojin Piperski, crteži, 21.–30. III 1966.
Zoran Radović, ornamentograf sa klatnima, 31. III 1966.
Dušan Jeftović i Milan Rašić, slike, 1.–10. IV 1966.
Skice i zapisi: Ćelić, Džmerković, Karanović, Krsmanović, Lubarda, Rogić, Samurović, Srbinović, Tabaković, Šejka, 11.–21. IV 1966.
Miodrag Đorđević, fotografije, 21.–31. IV 1966.
Grafika Beogradskog kruga, 3.–20. V 1966.
Krsta Andrejević, slike i crteži, 21. V–1. VI 1966.

Galerija Kolarčevog narodnog univerziteta

Dušan Janković (1894.–1950.) retrospektivna izložba grafike i radova primenjene umetnosti, 5.–16. VI 1965.
Gligor Čemerski, slike, 19. VI–1. VII 1965.
Svetozar Samurović, slike i crteži, 15. IX–1. X 1965.
Ante Kuduz, kolaži, grafike i crteži, 1.–15. X 1965.
Filo Filipović, slike, 18. X–1. XI 1965.
Bole Miloradović, slike, 2.–15. XII 1965.
Jelena Ćirković, slike i kolaži, 16. XI–1. XII 1965.
Miodrag Rogić, slike i crteži, 2.–15. XII 1965.
Juraj Dobrović, crteži i reljefi, 16. XII 1965.–3. I 1966.
Borko Niketić, slike, 5.–15. 1966.
Milan Jovanović, slike, 17. I–1. II 1966.
Ilija Pandurović, slike, 2.–15. II 1966.
Stojan Ćelić, crteži, 16. II–11. III 1966.
Tomislav Hruškovec, slike, 2.–15. III 1966.
Aleksandar Risteski i Stefan Manevski, slike i skulpture, 16.–31. III 1966.

Kolja Milunović, skulptura, 1.–14. IV 1965.
Leonid Šejka, crteži, 15. IV–3. V 1966.
Milan Vergović, skulptura, 5.–16. V 1966.
Halil Tikveša, grafika, 15. V–1. VI 1966.

Galerija Kulturnog centra

Angažovana umetnost u Srbiji, slike i skulptura, 10.–27. VI 1965.
Medalje i plakete: Živojin Lukić, Frano Menegelo Dinčić, Periša Milić, Slavka Sredović-Petrović, 30. VI–15. VII 1965.
Memorijal I jugoslovenske umetničke izložbe, slike, izložba u organizaciji muzeja iz Čačka, 10.–23. IX 1965.
Beogradski period Lazar Ličenoskog, slike, 18. X–6. XI 1965.
Sićevi 65, slike, izložba kolonije, 25. XI–8. XII 1965.
Edo Murtić, Goranka Vrus-Murtić, Mladen Gašić, emajl, 29. XII 1965.–16. I 1966.
Nova figuracija beogradskog kruga: Olja Ivanjicki, Dragoš Kalajić, Boleslav Miloradović, Dušan Otašević, Radomir Reljić, slike, 7.–27. II 1966.
Beta Vukanović, slike, 4.–20. III 1966.
Ivan Tabaković, život, misli, snovi – kolaži, 22. III–3. IV 1966.
Živorad Nastasijević, retrospektivna izložba slika, povodom 50-godišnjice umetnikovog rada, 18.–27. IV 1966.
Predrag – Peđa Nešković, retrospektivna izložba slika u okviru Majskog salona, 28. IV–9. V 1966.

Galerija Čitaonice kulturnog centra

Đokić, Milić, Vajagić, izložba slika i crteža postdiplomaca Nedeljka Gvozdenovića i Ljubice Sokić, 14.–26. VI 1965.
Zoran Pavlović, crteži i akvareli, 12.–23. X 1965.
Živojin Mišović, slike, 13.–19. XII 1965.
Vojin Stojić, skulpture, 20.–27. XII 1965.
Duško Mihajlović, keramika, 12.–24. II 1966.
Konkursni radovi za sedmojušku nagradu: Radomir Damnjanović, Nebojša Delja, Olga Jančić, Nikola Janković, Kolja Milunović, Nebojša Mitrić, Vojin Stojić, Aleksandar Zarin, plakete i skulpture, 1.–8. III 1966.
Vojislav Jakić, skulptura, 24. III–2. IV 1966.
Pejzaži Dušana Stefanovića, slike i akvareli, 4.–13. IV 1966.
Crtani humor: Slobodan Jović, Aleksandar Pajanić, Ninoslav Šibalić, 17.–25. V 1966.
Antonije Verbić i Vladislav Lalicki, scenografija, 26. V–4. VI 1966.

Galerija ULUS-a

Stevan Stanišić, izložba vitraoa, 11.–20. VI 1965.
Miodrag Petrović, slike, 21.–30. VI 1965.
Eksperimentalna izložba članova ULUS-a, slike i grafike, 3.–20. VIII 1965.
Milić Stanković, slike i crteži, 21.–30. VIII 1965.
Vojo Tatar, slike, 1.–10. IX 1965.
Olga Bogdanović-Milunović, pasteli, 11.–20. IX 1965.
Milutin Radojević, slike, 21.–30. IX 1965.
ULUS, plastika i medalje, 1.–10. X 1965.

Gojko Crnčević, slike, 11.-20. X 1965.
Borka Avramova, skulptura, 21.-30. X 1965.
Ljubomir Ovetković, slike, 1.-10. XI 1965.
Desa Stanić, slike, 21.-31. XI 1965.
Milena Veličimirović, slike, 1.-10. XII 1965.
Moma Milovanović, skulpture, 11.-20. XII 1965.
Mihajlo Arnavutović, slike, 21.-31. XII 1965.
Živojin Turinski, slike, 21.-31. I 1966.
Đura Radović, slike, 1.-10. II 1966.
Dušan Vujatov, slike, 11.-20. III 1966.
Stojan Pačov, slike, 21.-30. III 1966.
Jovan Dimivski, slike, 1-10. IV 19. IV 1966.
Momčilo Antonović, slike, 21.-30. IV 1966.
Milos Bajić, slike, 1.-10. V 1966.
Tatjana Poznjakov, slike, 10.-20. V 1966.
ULUS-66.-Zemlja, slike, 24. V-10. VI 1966.

Izložbeni paviljon

VI Oktobarski salon, slike, skulpture, grafika,
19. X-19. XI 1965.
Studentski radovi Akademije za primenjenu
umetnost u Beogradu, 24. XI-8. XII
1965.
Izložba Udruženja likovnih umetnika prime-
njenih umetnosti Srbije, 18.-31. XII
1965.

Salon muzeja savremene umetnosti

Božidar Jakac, retrospektivna izložba grafičke, 12. VI–2. VII 1965.

Petar Omčikus, slike, 2.–22. X 1965.

Olga Jevrić, skulptura, 6.–17. XI 1965.

Oton Gliha, slike, 20. XI–6. XII 1965.

Dorđe Bošan, slike, 9.–26. XII 1965.

Milo Milunović, slike, 28. XII 1965.–15. I 1966.

Oskar Herman, retrospektivna izložba slika, 20. I–8. II 1966.

Ksenija Kantoci, skulptura, 19. II–10. III 1966.

Lazar Vujačklija, retrospektivna izložba slika, 19. III–8. IV 1966.

Aleksandar Luković, slike, 15. IV–7. V 1966.

Mario Maskareli, slike, 17. V–7. VI 1966.

Umetnički paviljon na Malom Kalemeđanu

Kolet Lera i Božidar Kovačević, slike, 21.-30.
VI 1965.

ULUS, orteži, 3.-15. X 1965.

Izložba »Lade«, 20. X-5. XI 1965.

ULUS jesenja izložba, 11.-30. XI 1965.

Komemorativna izložba Zore Petrović, slike,
23. XII 1965.-5. I 1966.

Izložba novoprimaljenih članova ULUS-a, sli-
ke, grafička, skulptura, 17.-28. II 1966.

Radmila Lala Đorđević, komemorativna izlož-
ba slika, 14.-31. III 1966.

ULUS 66, Čovek, mašta, slike, skulpture, gra-
fička 24 V-10 VI 1966

CELINE

Likovni salon

Maksim Gaspari, slike, 4.-22. VI 1965.

Ivo Šubić, slike i grafičke, 25. VI–22. VII 1965.
Floris Oblak, slike, 15. X–10. XI 1965.
Janez Knež, slike, 15. XI–11. XII 1965.
Vladimir Makuc, grafičke, 17. XII 65.–15. I. 1966.
Stane Jarm, skulpture i crteži, 21. I.–12. II. 1966.

Foaje slovenačkog narodnog pozorišta

Hoze Dževad, grafičke, 16. XI—18. XII 1965.

ČAČAK

Umetnička galerija »Nadežda Petrović«

Ivo Eterović, fotografije, 3.—17. X 1965.
Boško Risićević, izbor radova od 1950.—1965.,
ulja, pastelli, tempere, crteži, 24. X —
10. XI 1965.

Mirjana Išaković, keramike, 20.-31. III 1966.
Miodrag Đorđević, umetnička fotografija, 29.
IV-10. V 1966

ČAKOVEC

Salon starog grada

Gašpar Boličković-Pika, novembar 1965.
Boris Dogan, mart, 1966.
Ivan Lovrenčić, 15.-30. maj 1966.

DUBROVNIK

Umetnička galerija

»8 slikara«: Bojan Bem, Ivo Dulčić, Oton Giliha, Jože Horvat-Jaki, Nikola Koydl, Albin Rogelj, Leonid Šejka, Ivan Tabaković, Ivo Vojvodić, 6.-20. IX 1965.
 Savremeni hercegovački umetnici, 20. IX - 5. X 1965.
 III oktobarski salon dubrovačkih umetnika, 18.-31. X 1965.
 Antun Masle, 14.-30. maj 1966.

Atrii palate Sponza

Romana Milutin, juli 1965.
Eugen Kristulović, 8.-14. VIII 1965.
Aleksandar Jeremić-Cibe, 17.-29. IX 1965.
Dobrivoje Beljkašić, 24. IX-2. X 1965.
»Grupa 8«, dubrovačke žene slikari, maj 1966.

EČKA

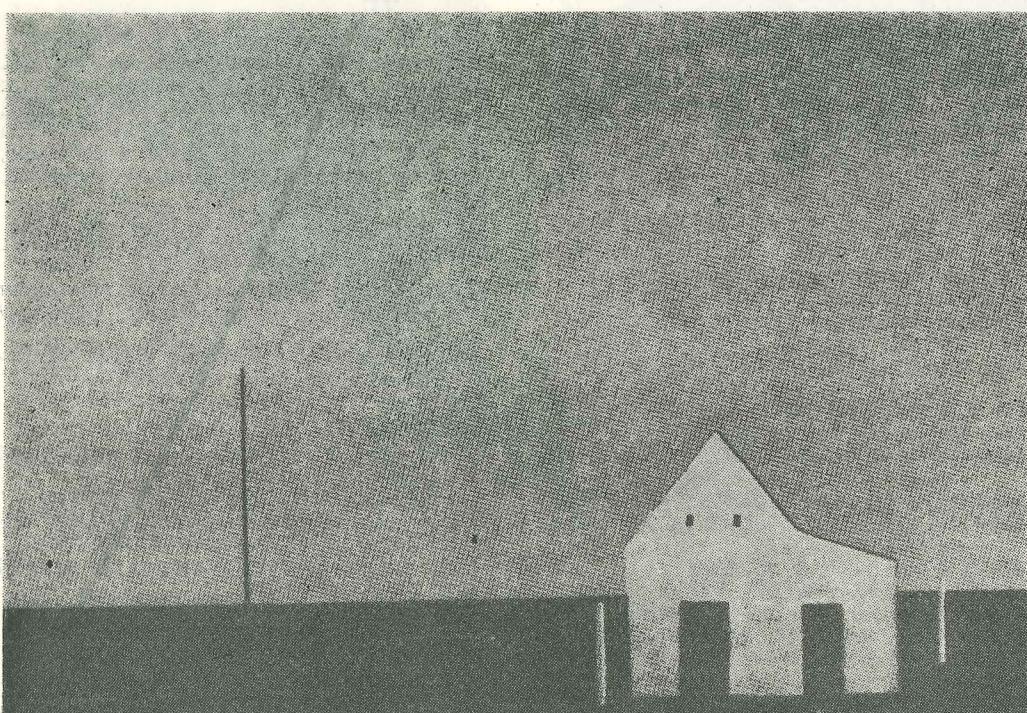
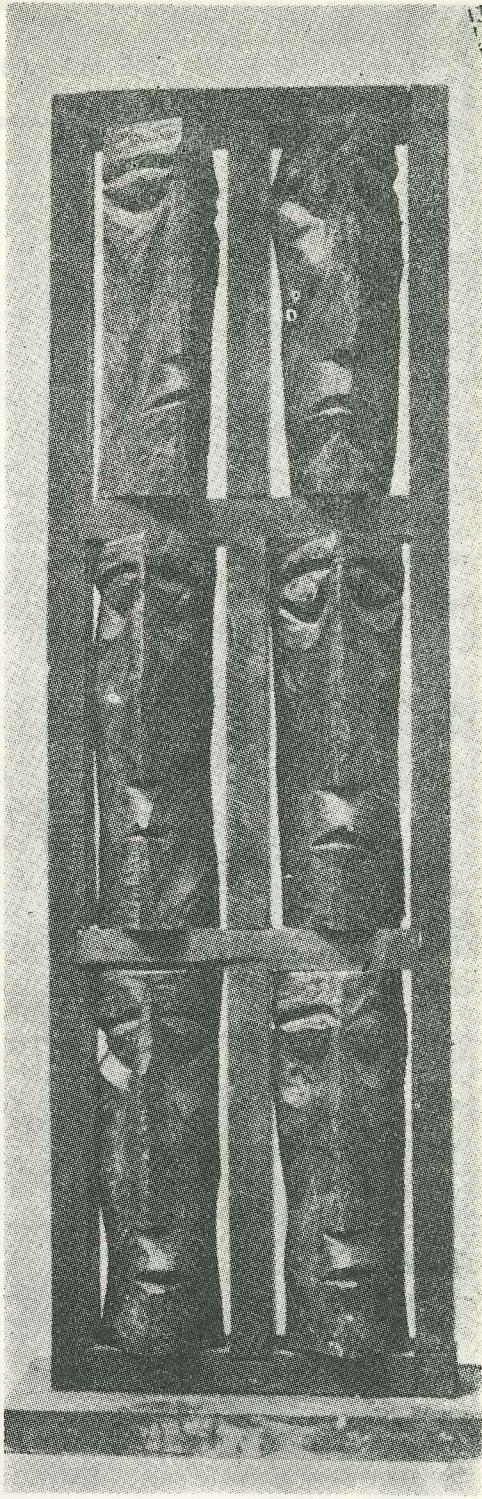
Galerija Umetničke kolonije

Zdravko Mandić, crteži, 27. II–20. III 1966.
Izložba iz fonda galerije, slike, grafičke, 24. IV
– 2. V 1966.

Benzid

REFERENCES

Gorenjski muzej

14

Jovan Lukić, grafike, 6. IX—1. X 1965.
Tine Petek, crteži, 6. IX—12. XI 1965.

KRUŠEVAC

Umetnička galerija

Oktobarska izložba, slike, grafike, skulptura, 12. X—5. XI 1965.
Slavoljub Čvorović i Boško Džmerković, grafika, 28. XI—20. XII 1965.

KRASICA

Omladinski klub

Ivan Generalić, juni 1965.

LJUBLJANA

Mala galerija

Vojin Bakić, skulptura i studije za tapiseriju, 15. VI—8. VIII 1965.
Bogdan Meško, slike, 22. IX—24. X 1965.
Viša Fakin, slike, 3. XII 1965.—3. I 1966.
Riko Debenjak, grafika, 13. IV—15. V 1966.

Mestna galerija

Posleratna generacija slovenačkih slikara i vajara, slike i skulpture, 16. VI—7. VII 1965.
Umetničke kolonije u Jugoslaviji, u organizaciji Četvrtog likovnog susreta iz Subotice, 22. X—8. XI 1965.
ULUH, slike, skulpture i grafika, 10.—31. I 1966.
Marij Pregelj, slike, grafike, gvaševi, 15.—25. III 1966.
Skupina B-54., 1.—21. IV 1966.
Borčić, Golob, Jarm, Lenassi, Urbančić, 23. V—13. VI 1966.

Moderna galerija

VI Međunarodna izložba grafike, 19. VI—30. IX 1965.
Boris Kalin, skulpture, 19. X—3. XI 1965.
DSLУ, slike, skulpture, grafika, 26. XI—19. XII 1965.
Maksim Sedej, slike, 27. IV—2. V 1966.

Narodna galerija

Memorijal I jugoslovenske izložbe, izložba u organizaciji Galerije Nadežde Petrović iz Čačka, 8. X—2. XI 1965.
Srpsko slikarstvo XIX veka, u organizaciji Narodnog muzeja iz Beograda, 12. XI—12. XII 1965.

Aula Doma JNA

Milan Cmelić, slike, 10.—20. IX 1965.
Kemal Širbegović, slike, 29. X—9. XI 1965.
Božo Vojnović, slike, 10.—21. XI 1965.
Slavko Grčko, grafika i crteži, 23. XI—15. XII 1965.
ULUH — Podružnica za Dalmaciju, slike i skulptura, 16.—27. XII 1965.

MARIBOR

Umetnička galerija

Izložba članova DSLУ — podružnica, slike, skulpture, grafike, 9.—25. X 1965.
Izložba članova ULUH-a — podružnica za Dalmaciju, slike i skulpture, 7.—21. XI 1965.

NOVI SAD

Galerija Matice srpske

Srpsko slikarstvo XIX veka, izložba slika u organizaciji Narodnog muzeja iz Beograda, 18. II—5. III 1966.
I trijenale međunarodne scenografije i kostima, izložba u organizaciji Sterijinog pozorja, 4.—20. V 1966.
Stevan Maksimović, retrospektivna izložba slika, 27. V. 1966.

Salon Tribine mladih

Janez Boljka, skulptura, grafika, 4.—22. XII 1965.
Majstorska radionica Krste Hegedušića, slike i crteži, 23. X—6. XI 1965.
Miodrag Vartabedijan, Emir Dragulj, Milan Martinović, Vukica Mijatović, Milan Stanoev, Halil Tikićeva, grafika, 7.—20. XI 1965.
Milić Stanković, slike i crteži, 21.—28. XI 1965.
Velja Mihajlović, slike, 5.—18. I 1966.
Šime Vušas, skulpture, 18.—31. I 1966.
Živojin Turinski, slike, 13.—26. II 1966.

OSIJEK

Galerija likovnih umetnosti

Ljubo Babić, slike, decembar 1965. — januar 1966.
Mate Tjardović, mart 1966.
Bogomil Karlavaris, Dušan Milovanović, 20. IV — 6. V 1966.

Dom JNA

Nezim Tahirović, 28. I—6. II 1966.

POREČ

5 anala, slikarstvo, skulptura, 12. VIII—15. XI 1965.

Kuća dva sveca

Milan Kičin, grafika i skulptura, avgust, 1965.

POSTOJNA

Predjamski grad

Janez Boljka, grafike i skulptura, 18. VIII – 18. IX 1965.

PIRAN

Galerija Piran

Izložba DSLU – pododbor Kopar, 3.–17. VII 1965.

Ola Globičnik, juli 1965.

Gabrijel Kolbič, skulptura i akvareli, avgust 1965.

Izložba tapiserija izrađena u Ateljeu 61 – Novi Sad, avgust 1965.

Nora Lavrin, novembar 1965.

Jože Pohlen, decembar 1965.

PULA

Salon Doma JNA

Nikola Gvozdenović, 14.–31. mart 1966.

Bogomil Karlavaris, 12.–25. maj 1966.

ROVINJ

Atrij muzejske zbirke

Pedja Nešković, juli 1965.

Vjekoslav Brešić, avgust 1965.

Salon šumarije

Mora Matić, septembar 1965.

Umetnička galerija

Izložba rovinjske umetničke kolonije, avgust 1965.

RIJEKA

Dom JNA

Tomislav Serafimovski, 26. VII–7. VIII 1965.

Milan Cmelić, avgust 1965.

Slavko Grčko, 21. X–5. XI 1965.

Kemal Širbegović, 14.–28. XI 1965.

Ivo Vojvodić, 9.–20. XII 1965.

Grafika jugoslovenskih umetnika, februar 1966.

Bogomil Karlavaris, 18.–30. III 1966.

Nikola Gvozdenović, 8.–18. IV 1966.

Zevst Apollonio, 25. IV–5. V 1966.

Anton Plemelj, 7.–20. V 1966.

Mali salon

Vladimir Preclik, 1.–13. VI 1965.

Antonio Mušić, 19. VII–14. VIII 1965.

Prodajna izložba, septembar 1965.

Sergej Kučinski, 16.–31. X 1965.

Izložba ULUH-a, podružnica Rijeka, 29. XI – 12. XII 1966.

Dinko Svoboda, april, 1966.

Jozo Janda, 3.–15. V 1966.

Klub kulturnih radnika

Ladislav Šošterić, januar 1966.

Atrij pomorskog i istorijskog muzeja

Retrospektivna izložba Ljube Babića, 16. X – 1. XI 1965.

Zdenko Balabanić, 20. XI–3. XII 1966.

SARAJEVO

Izložbeni paviljon

Mustava Brdarić, 3.–13. VI 1965.

Dragoljub Ivanović, grafike, 15.–25. VI 1965.

Rizah Štetić, slike, 9.–20. X 1965.

Hakija Kulenović, slike, 22. X–2. XII 1965.

Emir Draguljić, Hasanefendić Said, Vajagić Zdravko, 3.–13. XI 1965.

Bogdan Kršić, Dragan Lubarda, grafike i crteži, 15.–25. XI 1965.

Mario Mikulić, slike i crteži, 9.–20. XII 1965.

Tomislav Perezić, grafike, 21.–31. XII 1965.

Milorad Čorović, slike i crteži, 5.–15. I 1965.

Franjo Likar, slike, 24. I–5. II 1966.

Izložba podružnice ULBIH-a za Hercegovinu, 14.–24. II 1966.

Arfan Ramić, slike, 10.–20. II 1966.

»IBS«, izložba umetnika iz Banja Luke, slike, grafike, skulptura, 22. II–2. III 1966.

Grafika beogradskog kruga, 6.–16. III 1966.

Vojo Dimitrijević, slike, 18.–28. III 1966.

SLOVENJGRADEC

Umetnički paviljon

Karel Pečko, 2.–20. X 1965.

Jugoslovenska izložba »Mir, humanost i prijateljstvo među narodima«, slike, skulpture, grafika, povodom 20-godišnjice Ujedinjenih nacija, 29. XI–16. XII 1965.

SOMBOR

Galerija kulturno-prosvjetnog centra

Mileta Vitorović, grafika, 27. VI–15. VIII 1965.

Izložba Fonda Likovne jeseni, akvareli, 1. VII – 10. IX 1965.

Nandor Glid, skulpture i monotypije, 18. VII – 1. IX 1965.

Milan Konjović, slike, 6.–24. XI 1965.

Somborske novine, ulja i akvareli, 25. XI–8. XII 1965.

Boško Karačović, grafike, 11. XII 1965.–10. I 1966.

Vida Jocić, skulptura »Aušvic«, 7.–25. III 1966.

Pavle Blašić, slike, 27. III–8. IV 1966.

Likovna grupa Sombor, slike, 29. IV–10. V 1966.

Aleksandar Zarin, skulptura, 14.–24. V 1966.

Gradska galerija

Likovna jesen – izložba jugoslovenske tapiserije, 9. X–8. XI 1965.

III serija slika Milana Konjovića, iz perioda 1954.–1961., 15. XII 1965.

SPLIT

Galerija umjetnina

Radomir Damjanjanović-Damjanjan, juni 1965.

Medalja u Hrvatskoj, juli 1965.

Milo Milunović, 21. VII–15. VIII 1965.

Vasko Lipovac, 22. XII 1965.–10. I 1966.

Borka Avramova, Svetozar Domić, 15.–25. IV 1966.

Edo Murtić, 9.–23. V 1966.

Muzej grada Splita

Mila Skračić, avgust 1965.

Gorki Čerina, novembar 1965.

Anite Guberina, Pavao Dulčić, decembar 1965.

Salon ULUH-a

Ljubo Lah, Ibrahim Ljumović, Mehmed Zaimović, Borislav Aleksić, 7.–18. VIII 1965.

20 prvomajska izložba Podružnice ULUH-a za Dalmaciju, maj 1966.

SKOPJE

Muzej savremene umetnosti

Petar Hadži Boškov, skulptura, crteži, 11.–20. XI 1965.

Poklonjena dela 26. juli 1963.–26. juli 1965., 26. VII–8. VIII 1965.

Gligor Čemerski, slike, 1.–12. X 1965.

Tomislav Hruškovec, slike, 1.–7. III 1965.

Poklonjena dela iz Poljske, slike i grafika, 4.–18. III 1965.

Poklonjena dela iz Francuske, slike, grafike, skulptura

Makedonska primenjena umetnost, 27. IV–5. V 1965.

Dragutin Avramovski-Gute, slike, grafike, crteži, 20. V–5. VI 1966.

Stojan Celić, slike i crteži, 12.–25. VI 1965.

Radnički univerzitet

Janez Boljka, skulpture i grafika, 11.–20. IX 1965.

Pedja Milosavljević, slike i kolaži, 21.–30. IX 1965.

Milivoj Nikolajević, akvareli, pasteli, crteži, 1.–10. X 1965.

Aleksandar Jankulovski, slike, 11.–20. X 1965.

Dušan Džamonja, skulpture u drvetu i metalu, 23.–31. X 1965.

Borislav Talevski, slika, akvareli i crteži, 1.–10. XI 1965.

Boris Petrov, slike, 11.–20. XI 1965.

Teofil Šulajkovski, akvareli, 31. III–10. IV 1965.

Momčilo Petrovski-Moco, crteži i slike, 11.–20. IV 1966.

Boris Nedelkovski-Nedel, slike i grafika, 21.–30. IV 1966.

Božidar Todorovski-Bodle, slike, 5.–10. V 1966.

Vančo Gjorgijev, slike, 11.–20. V 1966.

Rodoljub Anastasov, slike, 1.–10. V 1966.

Umetnička galerija

Nikola Martinoski, slike, 7.–27. XI 1965.

Izložba Trinaestorice, slike, skulpture, crteži, 12.–31. XI 1965.

ZAGREB

Gradska galerija savremene umetnosti

Nove tendencije III, međunarodna izložba, 13. VIII–3. X 1965.

Albert Kinert, grafika, 22. X–14. XI 1965.

Kosta Angel Radovani, skulptura, 26. XI–26. XII 1965.

Julije Knifer, slike, 10.–25. I 1965.

Radomir Damnjanović, slike, 26. IV–15. V 1966.

Salon Likum

Josip Demirović, slike, 1. X–7. X 1965.

Slavko Tomerlin, 20. X–4. XI 1965.

Momčilo Preljević, 8.–17. VIII 1965.

Zdenka Balić, 20. XI–30. XI 1965.

Julije Papić, 3.–12. XII 1965.

Vladimir Keček, 15.–24. XII 1965.

Petar Duić, 10.–20. I 1966.

Krešimir Katić, 25. I–5. II 1966.

Jože Anzulović, 10.–17. II 1966.

Vera Vladen, 6.–20. V 1966.

Salon ULUH

Stipe Frankić, crteži, 2.–16. IX 1965.

Zdenko Balabanić, 1.–15. XI 1965.

Ivan Lesiak, 16.–29. XI 1965.

Ivo Dulčić, slike, 16.–31. XII 1965.

Mila Kumbatović, 4.–16. I 1966.

Ivan Vitez, 15.–28. II 1966.

Franjo Koren, 1.–15. III 1966.

Viktor Majdančić, 16.–31. III 1966.

Ante Orlić, 1.–14. IV 1966.

Jovan Dićovski, 3.–14. V 1966.

Kabinet grafike

zavoda za likovne umetnosti JAZU

Dušan Džamonja, crteži, 8.–26. XII 1965.

IV zagrebačka izložba jugoslovenske grafike, 12. V–19. VI 1966.

Klub omladine opštine Centar

Izložba mladih zagrebačkih slikara, 16. X–5. XI 1965.

Nives Kavurić-Kurtović, Radislav Trkulja, 15.–25. III 1966.

Moderna galerija JAZU

Srpsko slikarstvo XIX veka, 1. X–1. XI 1965.

Edo Murtić, 8. XII. 1965.–5. I 1966.

Izložba DSLU, slike, skulpture, grafika, 10.–31. I 1966.

Zagrebački salon, slike, skulpture, grafika, 7.–V–8. VI 1966.

Umjetnički paviljon

Hajrudin Kujundžić, 1.–17. X 1965.

Izložba ULUH-a u čast Dana Republike, 26. XI–15. XII 1965.

Projekti i realizacija 1955–1965. atelje »Vitić«, 20. XII 1965.–10. I 1966.

Vanja Radauš, 9. IV–2. V 1966.

Klub omladine »Mladost«

Izložba mladih zagrebačkih slikara, 16. X–5. XI 1965.

Jozo Matković, 23. IV–5. V 1966.

Muzej revolucije

Likovna umetnost u narodnoj revoluciji, 24. VII 1965.–15. III 1966.

Klub novinara

Aninka Rukavina, 7.–20. III 1966.

Danica Rusjan, 21.–31. III 1966.

Marcelo Brajnović, 5.–30. IV 1966.

Milena Lah, 5.–16. V 1966.

Dunja Makanc, 23. V–10. XI 1966.

ZRENJANIN

Izložba »Lade«, slike, 9.–18. X 1966.
ULUS – jesenja izložba, slike, skulpture, grafika, 11.–26. X 1966.
Izložba Udrženja likovnih umetnika Crne Gore, slike, skulpture, 28. XI–4. XII 1966.
II beogradска аукција слика, 11.–12. XII 1966.
Pijaca slike, skulptura i grafika, 26.–29. XII 1966.
Skulptura u slobodnom prostoru u Pionirskom parku, izložba u organizaciji ULUS-a, 15.–23. X 1966.
ULUS – novoprimaljeni članovi, slike, grafike, skulptura, 23.–29. III 1967.
Grupa »april 65«, slike, 11. IV–3. V 1967.
Maša Živkova, slike i akvareli, 6.–15. V 1967.
ULUS 67, tema, Čovek, Mašta, slike, skulpture, grafika, 18. V–5. XI 1967.

BITOLA
Aleksandar Jankulovski, slike, septembar 1966.

BJELOVAR
Gradski muzej
Savremeno slikarstvo u Hrvatskoj, juli 1966.
Vojin Bakić, skulptura, 26. XI 1966.

Galerija Gradskog muzeja
»32 6«, slike, skulpture, tapiserija, 11. II–11. III 1966.
Edo Murić, 4. V–25. VI 1967.

BLED
Likovni salon
Stane Kregar, slike, 10. VI–2. VII 1966.

Festivalska dvorana
Marij Pregelj – Rdaga Tršar, 1.–15. IX 1966.

CELJE
Likovni salon
Janez Vidović, 7.–29. X 1966.
Janez Horvat-Jakić, novembar 1966.
Marjan Taršar i Dušan Tršar, grafike i skulptura, 14. IV–13. V 1967.

CRKVENICA
Narodna čitaonica
Vera Gendić, Olga Simić, keramika, juli 1966.
Dušan Lončarević, slike, septembar 1966.

ČAKOVEC
Salon Starog grada
Izložba radova likovnih umetnika iz Maribora, 16.–23. IV 1966.

DELNICE
Dvorana DIP-a
Grga Marjanović, juni 1966., skulptura.

DUBROVNIK
Atrij palate Sponza
Aleksandar Jeremić-Cibe, tempere, juli 1966.
Josip Trostman, slike, 14.–23. VI 1966.
Milan Radonjić, slike, juni–juli, 1966.
Stela Skopal, keramika, juli 1966.
Ivo Grbić, tempere i grafika, 8.–19. VIII 1966.
Izložba dubrovačkih slikara, 10. X 1966.
Tomislav Beiran, slike, 27. IV–5. X 1966.

Umetnička galerija
Vasko Lipovac, slike, juli 1966.
Majstorska radionica Krsta Hegedušića, 1.–31. VIII 1966.
Marjan Guvo, slike, septembar 1966.
Mirko Kujačić, slike, septembar–oktobar 1966.

IV oktobarska izložba dubrovačkih slikara, oktobar–novembar 1966.

Radnički dom
Branka Brmbota, gvaševi, 1.–15. VII 1966.
Romana Milutin, tempere i tapiserije, 16.–30. VIII 1966.
Slavko Marić-Girk, slike, 1.–15. IX 1966.

Dom sindikata
Petar Šantić i Moma Vuković, slike, 16.–25. IX 1966.

EČKA
Galerija Umetničke kolonije
XI izložba umetničke kolonije, slike, skulpture, crteži, 27. XI–27. XII 1966.

GOSPIĆ
Dom JNA
Prvi lički likovni anali, 18.–30. VI 1966.

Muzej Like
Stipe Golac, grafika, 23. IX–1. X 1966.

JESENICE
Mala dvorana Radničkog doma
A. Ajdić, D. Čadež-Lapajne, oktobar 1966.

KRIŽEVCI
Gradski muzej
Dragutin Ančić, akvareli, juni 1966.

KARLOVAC
Zorin dom
Ljudevit Šestić, slike i akvareli, 28. IX–9. X 1966.
Josip Vanilić, crteži, novembar 1966.
Cata Đurišin Ribar, januar 1967.
Mario Vilhar, 5.–15. III 1967.

KOSTANJEVICA NA KRKI
Lamutovo rastavišće
Janez i Juraj Šubić, juni 1966.
Boljka–Černe, juli 1966.
Stane Jarm i Marjan Tršar, 27. VIII–30. XI 1966.
Poslednji listovi Vlade Lamute, 17.–30. IX 1966.

KRALJEVO
Dom društvenih organizacija
Miloš Ćirić, slike i akvareli, 14. X–1. XI 1966.

KRANJ
Galerija u Gradskoj kući
Slikarstvo Ivana Kosa, akvareli i grafike, 10. IX–5. X 1966.

Galerija u Prešernovoj kući
Ivo Šubić i Janez Vidović, slike, 12. VII–18. VIII 1966.
Ljubo Ravnikar, Vinko Tušek, Marjan Belec, 20. VII–10. IX 1966.

KRŠKO
Vladimir Stoviček, plastika, 25. VI–25. IX 1966.
Joše Gorjup, grafika, 25. XI–5. XII 1966.
Franjo Stiplovšek, slike, crteži, 20. V–4. VI 1966.

LJUBLJANA
Moderna galerija
Međunarodni bijenale industrijskog oblikovanja – BIO, 10. VI–18. IX 1966.

Peter Loboda, retrospektivna izložba, skulptura, 11. XI–11. XII 1966.
DSLJU. Izložba društva slovenskih likovnih umetnika, slike, skulpture, grafika, 25. XI–15. XII 1966.
Zoran Anton Mušić, retrospektivna izložba, 18. IV–4. V 1967.

Mala galerija
Hozo Dževad, grafike, 12. VIII–9. VIII 1966.
Gojmir Anton Kos, slike, 2. IX–2. XI 1966.
Šime Vučas, skulpture, 19. IV–8. V 1967.
France Mihelič, grafike, 11.–30. V 1967.

Mestna galerija
Džamonja, Kulmer, Luketić, Murtić, Prica, Ružić, slike i skulpture, 19. VII–9. VIII 1966.
XYLON, međunarodna izložba grafike, 25. VIII–13. IX 1966.
France Zupan, retrospektivna izložba slike, akvarela, crteži, 28. IV–21. V 1967.
Janez Bernik, slike, plastika, tapiserija, 31. V–20. VI 1967.

Gradska galerija
DSLJU, izložba društva slovenskih likovnih umetnika (drugi deo), 25. XI–15. XII 1966.

MARIBOR
Umetnička galerija
Ante Trstenjak, slike, akvareli, crteži, 22. X–2. XII 1966.
Veno Pilon, grafika, maj 1967.

Izložbeni salon Rotvož
Anton Repnik i Stjepan Stolnik, ulje na staklu, 7.–24. IV 1967.

MAKARSKA
Narodno sveučilište
Oliver Tihij, juni 1967.

METKOVIĆ
Narodno sveučilište
Tomislav Hruškovec, 20.–27. V 1967.

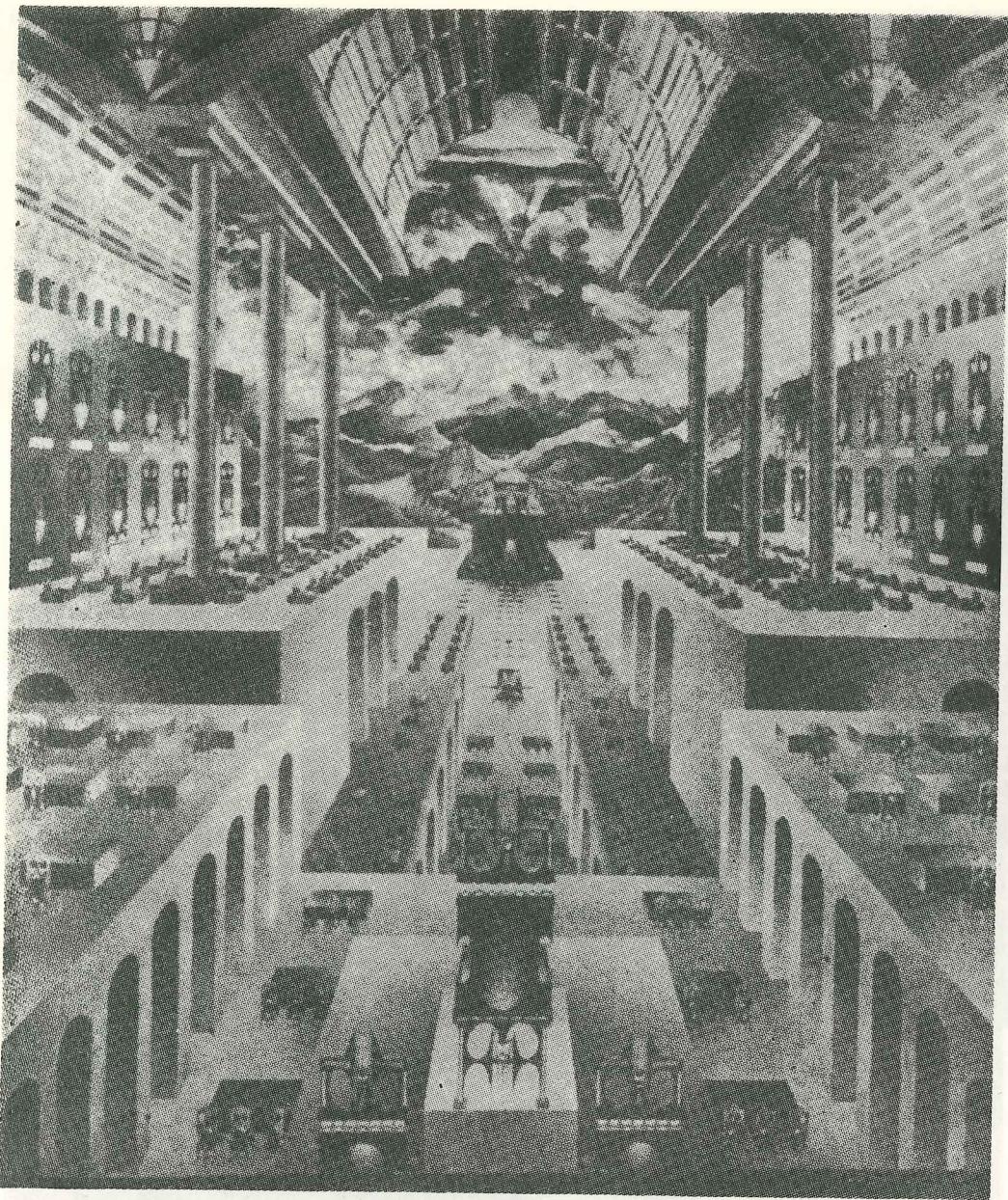
MURSKA SOBOTA
Izložbeni paviljon
Jaki–Koloža, 29. X–XI 1966.

NIŠ
Izložbeni paviljon u Tvrđavi
Posleratna srpska grafika, iz zbirke Muzeja savremene umetnosti u Beogradu, 2.–11. IX 1966.
Mladen Šrbinović, retrospektivna izložba slike, 13.–30. IX 1966.
Radomir Reljić, slike, 2.–24. V 1967.

Prodajni salon
Vojislav Jakić, skulpture, 1.–10. X 1966.
Ljubomir Ivanović, skice, crteži, grafika iz zbirke S. Paunovića, 13.–25. X 1966.
Todor Stevanović, slike, 1.–12. XII 1966.
Bole Miloradović, slike, 6.–18. I 1967.
Slobodan Mitić, slike, 17.–29. II 1967.
Moma Marković, slike, 3.–5. III 1967.
Milija Nešović, skulptura, 20. III–1. IV 1967.
Vladislav Todorović, 7.–19. IV 1967.

Hol Centra za kulturu
Oktobarski salon 66, slike i grafika, 20. XII–15. I 1967.
Crteži šest beogradskih slikara: Veličković, Lubarda, Reljić, Stefanović, Ćelić, Šejka, 23. III–8. III 1967.

Galerija Doma JNA
Đorđe Andrejević-Kun, grafika, 5.–16. XI 1966.

Galerija Centra za kulturu

VII oktobarski salon, slike, skulpture, grafika, 20. XII 1966.–10. I 1967.

Umetnička galerija

Stojan Ćelić, slike, crteži, grafika, 26. V–7. VI 1967.

NOVO MESTO

Dolenjska galerija

Novo Mesto i Dolenjska u umetnosti, 1. VII 1966.

France Mihelič, oktobar–novembar 1966.

NOVA GORICA

Skupštinska aula

Gojmir Anton Kos i Boris Kalin, slike i skulpture, 15. IV–5. V 1967.

NOVI SAD

Galerija Matice srpske

ULUS – podružnica za Vojvodinu, slike, skulpture, grafika, 4.–20. XII 1966.

Milivoje Nikolicjević, slike i grafike, 14. X–1. XI 1966.

Jožef Ač, retrospektivna izložba slika, 21. II–20. III 1967.

Radnički univerzitet

Jugoslovenska moderna grafika, iz kolekcija Muzeja savremene umetnosti u Beo-

milovan vidak
pred
početak
velikog suđenja
1962/65.

gradu, 2.–20. III 1967.

»Forma-2« – Izložba Udruženja primenjenih umetnika Vojvodine, 26. XI–10. XII 1966.

Salon primenjenih umetnika

Zajednička izložba likovnih i primenjenih umetnika – »Mali novogodišnji salon«, 20. XII 1966.–10. I 1967.

OHRID

Muzej grada

Gligor Čemerski, slike i gvaševi, 20. VIII–1. IX 1966.

OPATIJA

Umetnički paviljon

Prodajna izložba, slike, skulpture, keramika, 1.–15. VI 1966.

Zlata Radej, Stanka Pribanić, Romano Šimaga, keramika, juli–avgust 1966.

V izložba članova društva naivnih umetnika Hrvatske, 17.–31. VIII 1966.

Hotel »Ambasador«

Jozo Janda, januar 1967.

Izložbeni paviljon »Đuro Šporer«

Gabrijela Kolar, 16.–31. V 1967.

Romanička kuća

Emil Benčić, skulptura, avgust 1966.

VI likovni anali, 7. VIII–7. IX 1966.

OSIJEK

Galerija centra za kulturu i umetnost

Nada Jugović, slike, junij 1966.

Slikarstvo baroka, 23. IV–5. V 1967.

Srpsko realističko slikarstvo, maj 1967.

Galerija likovnih umetnosti

Izložba likovne grupe iz Sombora, 15.–30. VI 1966.

Likovna umetnost u narodnoj revoluciji, juli 1966.

Ivan Jakić, primenjena grafika, 19.–28. I 1967.

Milena Šotra, slike, mart 1967.

Dvorana na trgu slobode

Cata Dujšin-Ribar, slike, junij 1966.

Dvorana Doma JNA

Mladen Macolić, Miroslav Vlajić, novembar 1966.

Muzej Slavonije

Vanja Radauš, 13. IV–5. V 1967.

OMIŠ

Hidroelektrana »Split«

Joko Knežević, mart 1967.

POREČ

Gradski muzej

VI anala, avgust 1966.

PULA

Dom JNA

Izložba vojnika slikara, 12. III 1967.

PAZIN

Vladimir Filakovac, junij 1967.

RIJEKA

Mali salon

Vera Kuntner, kolaži, 16.–30. VI 1966.

Slavko Kopač, slike, 1.–21. VII 1966.

Edo Murić, slike i gvaševi, 25. VII–14. VIII 1966.

Tomislav Hruškovec i Alfred Pal, 16.-31. VIII 1966.
Prodajna izložba slika, skulptura i keramika, septembar-oктобар 1966.
Ivan Kinkel, slike, novembar 1966.
Riječka podružnica ULUH-a, 29. XI-13. XII 1966.
Ivo Kallina, slike, februar 1967.
Antun Žunić, 15. IV-4. V. 1967.

Klub pomoraca

Jadran Zalokar, slike, junij 1966.

Moderna galerija

IV bijenale mladih, slike, skulpture, grafike, 1966.
Boris Dogan, oprema knjige i plakat, 16. I 1967.
Borka Avramova i Svetozar Domić, slike i skulpture, 17.-31. I 1967.
Izložba vojnika likovnih umetnika, 10.-24. II 1967.

Salon JNA

Branko Stanković, slike, 18. X-4. XI 1966.
Boško Risimović, slike, 8.-18. XI 1966.
Vlada Potočnjak, slike, decembar 1966.

ROVINJ

Galerija muzejske zbirke

Josip Barak, junij 1966.
Srećko Planinić, slike, junij 1966.
Zdenka Balić, keramika, junij 1966.
»Rovinj 66«, 25. VIII-22. VIII 1966.
Rovinjski portreti, maj 1967.

SARAJEVO

Izložbena galerija

Požar Zvonko i Martinović Ante, slike, jun- avgust 1966.

Mišević Radenko, september 1966.

SKOPJE

Muzej savremene umetnosti

Deset nagrađenih i otkupljenih idejnih projekata za poljskog nacionalnog konkursa za zgradu Muzeja savremene umetnosti u Skopju, 30. VI-7. VII 1966.
Poklonjena dela 26. juli 1965. — 26. juli 1966, 26. VII-15. VIII 1966. slike, skulpture, grafika.
65 slika sa majskog salona u Parizu, 26. VII-15. VIII 1966, slike, skulpture i antiskulpture.
Zlatko Prica, slike, 25. IX-16. X 1966.
Petar Mazev, slike, 24. X-20. XI 1966.
Savremena makedonska skulptura — mlada generacija, skulptura i crteži, 17. II-3. III 1967.
Savremeno makedonsko slikarstvo — Mlada generacija, slika, 7. III-2. IV 1967.

Umetnička galerija

Dmitar Avramovski Pandilov, slike, akvareli, crteži, 26. VII-15. IX 1966.
Jordan Grabulovski, skulptura, 13.-23. XI 1966.

DLUM — Godišnja izložba, slike, skulptura, grafika, crteži, 29. XI-15. XII 1966.
Borislav Trajkovski, slike, 15. XII 1966.

Rabotnički univerzitet

Gligor Čemerski, slike i grafika, september 1966.
Kiril Efremov, slike i crteži, 2.-27. XII 1966.
Blagoje Papazovski, slike, decembar 1966.

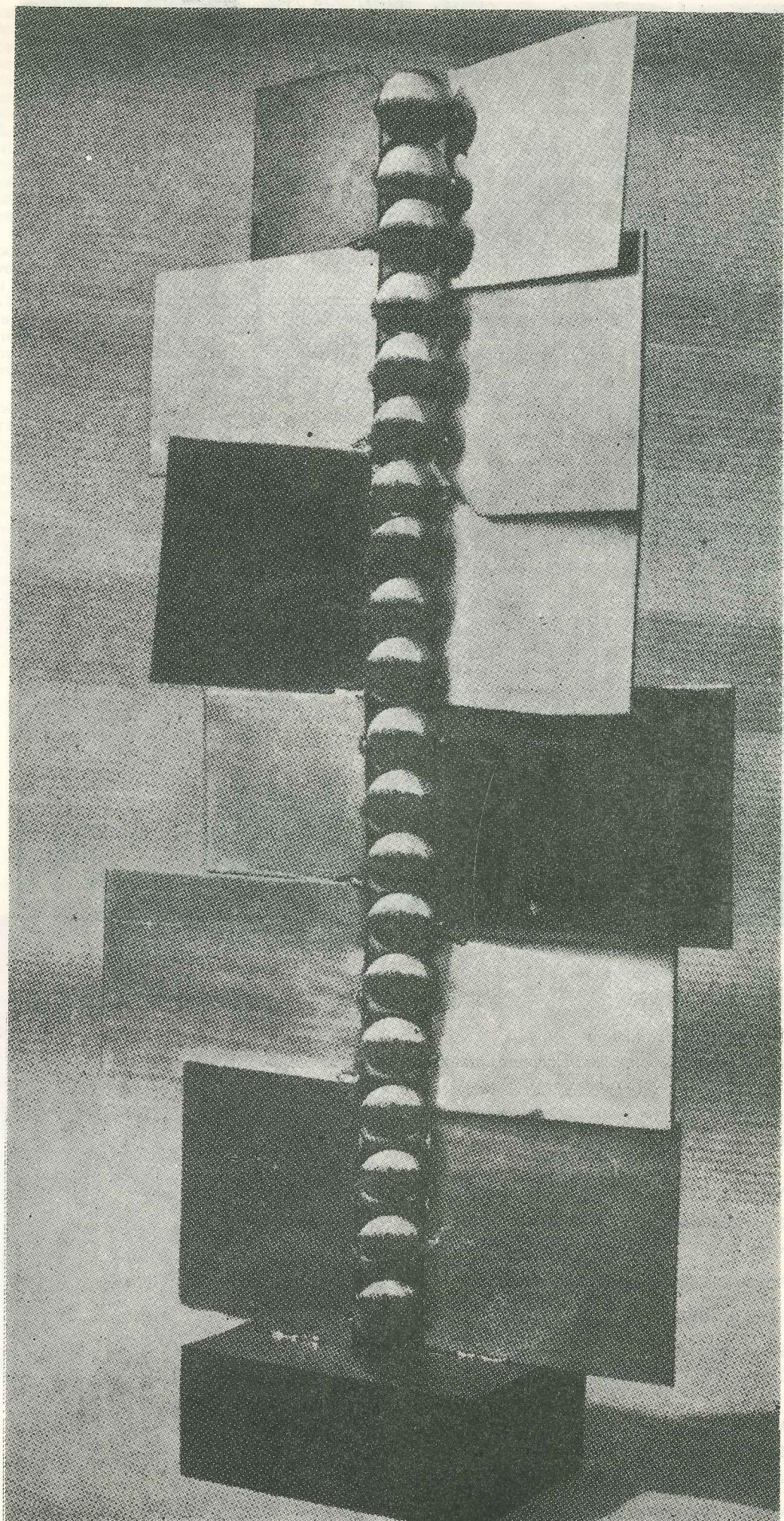
SPLIT

Dom JNA

Lukša Peko, slike i grafika, 1.-10. VI 1966.
Nada Jugović, oktobar 1966.

Umetnička galerija

Tomislav Hruškovec, slike i grafike, 1.-15. VI 1966.

Stevan Luketić, skulptura XII/67, 1967.

Eugen Buktenica i Petar Smajić, 15.–31. VII 1966.

Frane Šimunović i Ksenija Kantoci, slike i skulptura, 25. IX–15. X 1966.

Branislav Dešković, retrospektiva skulpture, 6.–30. XI 1966.

Izložba ULUH-a, 20. I–5. II 1967.

Slavko Kopač, ulje i akvareli, 20. III–5. IV 1967.

Izložba serigrafija, maj 1966.

Izložba dalmatinskih umetnika, 24. V–10. VI 1967.

Galerija ULUH

Stjepan Levačić, akvareli, 1.–10. VI 1966.

Izložba ULUH-a, 20. I–5. II 1967.

Muzej grada Splita

Pavle Dulčić, juni 1966, slike

SELCE

Galerija »Toč« u starom mlinu

Hajrudin Kujundžić, slike, 20. VII–31. VIII 1966.

SLAVONSKI BROD

Istorijski institut Slavonije

Slavko Marić, slike, novembar–decembar 1966.

Opštinsko prosvjetno veće

Krunoslav Kern, slike, novembar–decembar 1966.

SOMBOR

Gradska galerija

II trijedale savremenog jugoslovenskog crteža, 2 Likovna jesen, oktobar–novembar 1966.

Umetnička galerija Kulturno propagandnog centra

Stojan Trumić, slike, 11.–22. XII 1966.

Eugen Kočić, skulpture, 27. XII 1966. 6. I 1967.

Borislav Brankov, pastel, 17. I–2. II 1967.

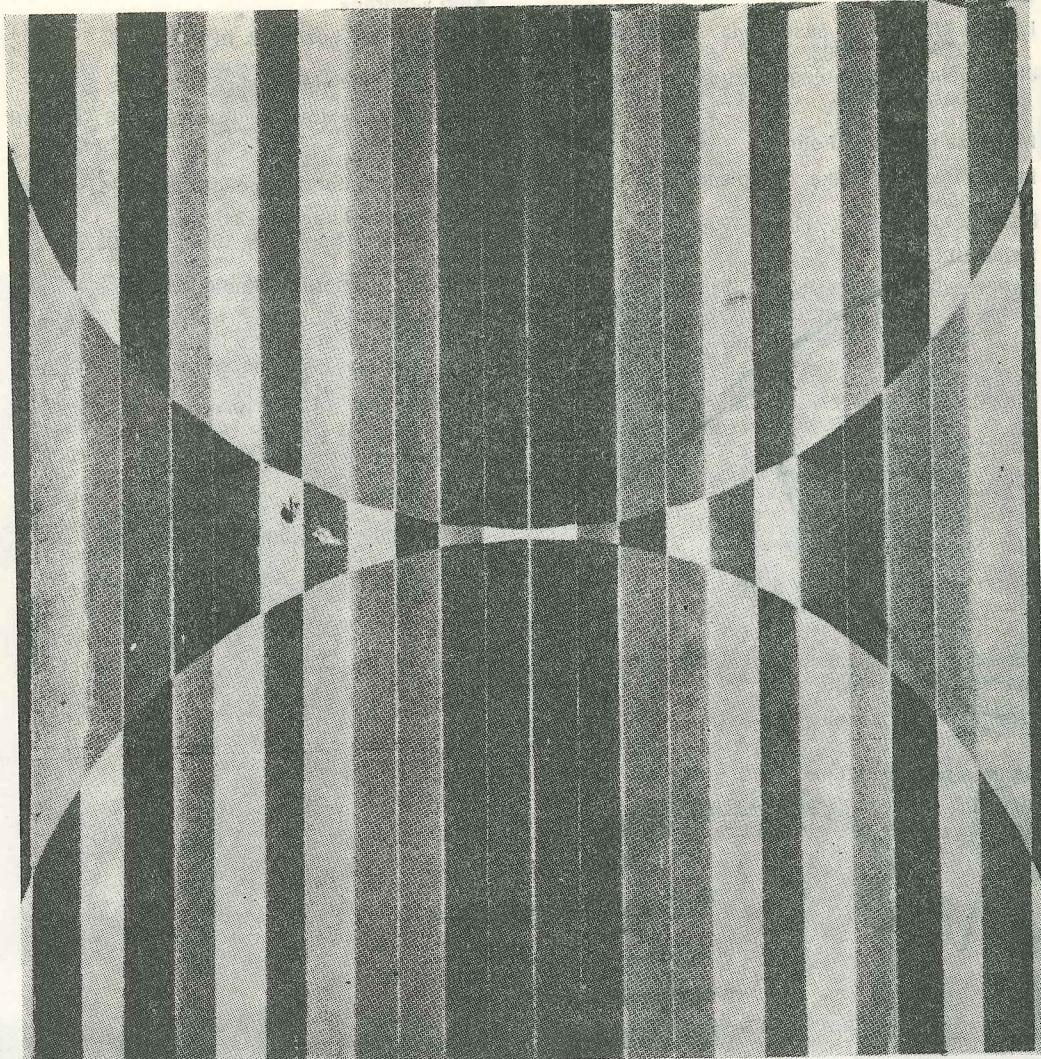
Ana Bešlić, skulpture, 7.–23. III 1967.

SAMOBOR

Samoborski muzej

Cata Dujšin-Ribar, maj 1967.

Vera Nikolić, slika, 25. III–9. IV 1967.

dragoslav
stojanović-sip
kompozicija »150667«

duro
seder
svijetli deo tamnog
1967.

Matija Skurjeni, 14.–28. VI 1967.

SUBOTICA

Gradska izložbena sala

Maurits Ferec, crteži, 14.–23. X 1966.
XXIV izložba Umetničke kolonije Bačka Topola, slike, 15.–24. XI 1966.

Stojan Trumić, slike, 14.–25. X 1966.
Ksenija Kantoci i Frano Šimunović, skulpture i slike, 25. XI–5. XII 1966.

Zimski salon likovnog susreta

Petar Mojak, slike i crteži, 16.–26. XII 1966.
Đorđe Andrejević-Kun, grafika i crteži, 22. I–2. II 1967.

Jagoda Buić, itapiserija, 3.–13. II 1967.

Radmila Radojević, slike, 8.–18. III 1967.

Jožef Ač, slike, 19.–29. III 1967.

Dušan Malašević, slike, 2. XII 1966.–4. I 1967.

Izložba iz Fonda galerije, slike, 8.–24. I 1967.
Izložba iz Fonda galerije, grafike, 28. I–22.

II 1967.

Ljubomir Kokotović, crteži i grafike, 26. II–16. III 1967.

ZAGREB

Gradska galerija suvremene umetnosti

Akvizicija 4, 23. VII–30. IX 1966.

Ivan Picej, slike, objekti, 14.–30. XI 1966.

Miroslav Šutej, slike, objekti, 9. XII 1966.–29.

I 1967.

Marino Tartalja, slike, 3. III–2. IV 1967.
Maksim Krstulović, 7. IV–2. V 1967.

Akvizicije V, 12. V–11. VI 1967.

Galerija Studentskog centra

Otkupna izložba slike, 30. VII–1. X 1966.

Izložba karikatura, 10.–17. IX 1966.

Icograda Bio, primjenjena umetnost, 17.–31. X 1966.

Slavko Kopač, slike, grafike, 15.–28. XI 1966.
ULUPIH, keramička sekocija, 11.–26. I 1967.

Dušan Otašević, 17.–27. IV 1967.

Aleksandar Srnec, 28. IV–10. V 1967.

Imaginarni muzej II, 20. V–4. VI 1967.

Dom JNA

Izložba vojnika, slikara i vajara, 19.–26. XII 1966.

Salon Likum

Pavao Nikšić, slike, 10.–17. VI 1966.
Ljerka Jovan-Šarić, Vera Vidmar, keramika, 10.–20. XI 1966.

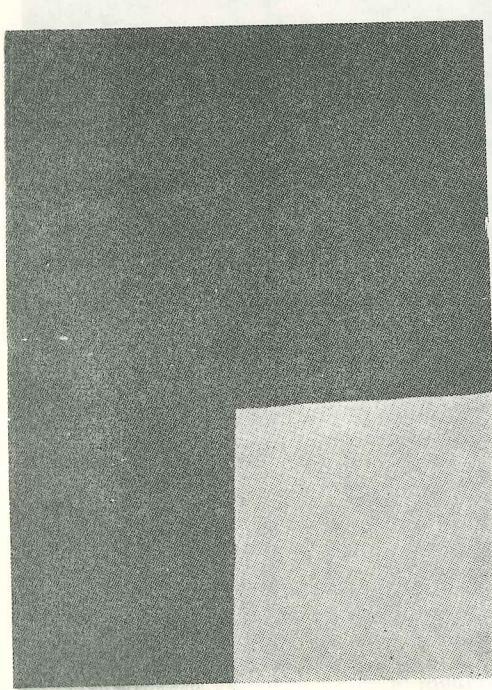
Ivan Sopća, hercegovački motivi, 8.–20. II 1967.

Štokić Roko, slike, 22. II–4. III 1967.

Helena Šipek, Luka Ilić, Ivan Jučević, likovna rasprodaja, 23. III–8. IV 1966.

Slavko Tomerlin, 24. IV–10. V 1967.

Mirela Keler, 12.–26. V 1967.

Umetnički paviljon

Izložba ULUH-a u čast Dana Republike, 26. XI–15. XII 1966.
Juraj Dalmatinac i njegov krug, maj–septembar 1967.

Muzej za umetnost i obrt

Ingrid Begović, slike i tapiserije, 2.–10. IX 1966.
Raul Goldoni, 23. V–11. VI 1967.

Salon ULUH-a

Ragib Ljubovac, slike, januar 1967.
Vasilije Jordan, Ivan Lovrenčić, Dimče Naušnik, slike, crteži, skulptura, 27. I–15. III 1967.
Helena Šipek, slike, 17. II–5. III 1967.
Izložba povodom 8. marta, dana žena, 7. III–20. III 1967.
Kruno Bošnjak, 1. IV–15. IV 1967.
Milena Lah, 17. IV–2. V 1967.
Izložba ULUBIH-a, 3.–15. V 1967.
Tinca Stegovec, 18.–30. V 1967.

Klub omladine »Centar«

Brano Virag, juni 1966. slike
Nives Kavurić-Kurtović, slike, 21. III–1. IV 1967.

Kabinet grafike Jugoslovenske akademije znanosti i umjetnosti

Izložba novogodišnjih čestitki iz zbirke Krste Hegedušića, 13.–26. II 1967.

Galerija primitivne umetnosti

Skulptura naivnih u Jugoslaviji, 25. XI 1966.
Ivan Rabuzin, slike, 10. II–21. IV 1967.

branimir makeš, protuberansa, 1967.

Kino »Jadran«

Likovni atelje Lozica, 2. III 1967.

Klub omladine »Mladost«

Jure Labaš »klownovi i maske«, 6.–22. XII 1966.

Društveni centar mesne organizacije »Grič«

Cata Dujšin-Ribar 14.–24. XII 1966.
Biserka Jakovlić, slike, 19.–29. I 1967.

Ćitaonica i galerija »Vladimir Nazor«

Izložba slika i skulptura Društva naivnih umetnika Hrvatske, 28. I–20. III 1967.

Vanja Radauš, ciklus gvaševa i akvarela »Ribek«, 21. III–11. IV 1967.

Crteži naivnih, 14.–24. IV 1967.

ŠIBENIK**Pozorišni foaje**

Sreten Mlinarević, juni 1967.

TRPANJ**Letovalište saveza studenata**

Vojislav-Vojko Dimitrijević, akvareli, avgust 1967.

VRŠAC**Narodni muzej**

Zoran Petrović, slike i skulpture, 20. XI–15. XII 1966.

VINKOVCI**Izložbeni salon galerije**

Sava Šumanović, slike, novembar 1966.
Slavko Kopač, ulje, akvareli, gvaševi, 4.–28. II 1967.

Ivan Bedić, 4.–15. III 1967.

VUKOVAR**Salon Doma kulture**

Izložba podružnice ULUH-a Za Slavoniju, 4. II–28. II 1967.

Galerija umetnina

Vanja Radauš, 12.–28. V 1967.
Grafičke učenika Marjana Detonija, juni 1967.

VRBAS

Eugen Kočić, skulpture, izložba u organizaciji Galerije kulturno propagandnog centra Sombor, 18.–30. III 1967.

ZADAR**Moderna galerija**

Borka Avramova i Svetozar Domić, slike, 15.–25. XI 1966.

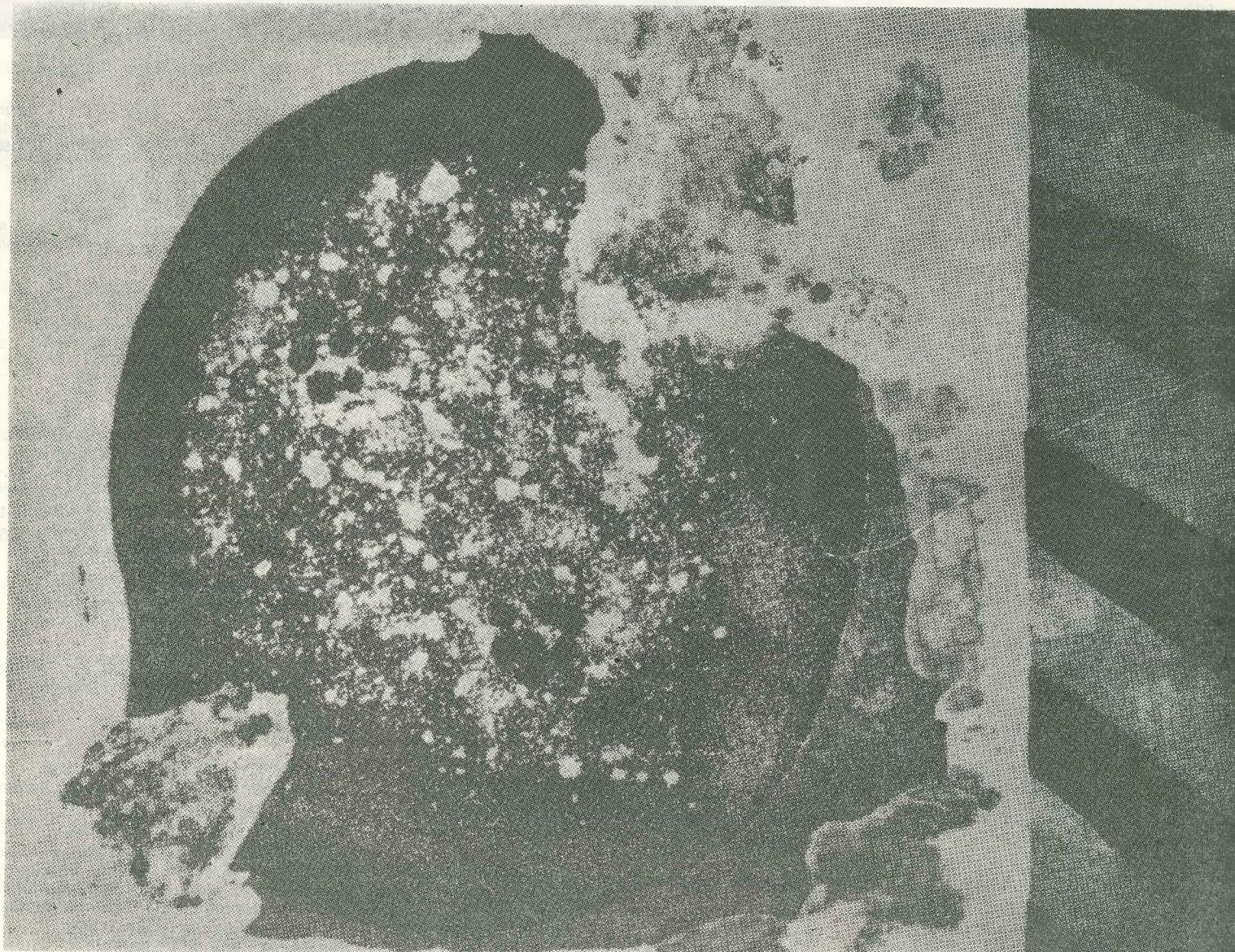
4 plavi salon, slike, 1. VII–30. IX 1966.

Ivan Šulić, januar 1967.

Josip Nekić, mart 1967.

ZRENJANIN**Maia galerija Umetničke kolonije**

Duško Vlijatov, slike, 19. VI–8. VII 1966.
Slike iz fonda galerije, 10. VII–1. VIII 1966.

in memoriam

MILO MILUNOVIĆ
Umro 11. februara 1967.

... Smrću Mila Milunovića Jugoslavija gubi jednog od svojih najvećih slikara. Obrazovan u Italiji i Francuskoj, Milunović je odigrao značajnu ulogu u Pariskoj školi, kao jedan od predstavnika nezavisne umetnosti u doba kad je ona otvarala puteve. Njegovo klasično obrazovanje, poznavanje vrela i korena evropskih i italijanskih renesansnih majstora, njegov južnjački temperament, a posebno njegova privrženost Mediteranu, dali su čitavom njegovom slikarstvu snažan pečat ambijenta u kome se kretao. Njegove slike — ulja, tempere i mozaici — konstruisane su znalački, virtuzozni, sa velikim smislim da posmatrani volumen izrazi krajnje sažeto, a istovremeno da dočara, pomoći akcenata i precizne opservacije predmeta, svu njegovu unutrašnju napetost. Malo je modernih slikara, koji su kao on poznavali ana-

vasilije
jordan
hereditarnost
1964.

tomiju ili zakone i odnose kolorita u prirodi ili na slici. On je i u modernoj jugoslovenskoj umetnosti i pre i posle rata, čak i onda kad je bila angažovana sa avangardom, sačuvao svoj plemeniti klasicizam ...

P. Milosavljević

MARIJ PREGELJ
Umro 19. marta 1967.

Pregelj nije bio artist već angažovan slikar u nekompromitovanom značenju ove reči. On pripada modernom evropskom ekspresionizmu koji je izrastao iz duhovne situacije posleratnog sveta. To znači da su u njegovom delu ljudska po-

ruka, ideja o životu i čoveku, egzistencijalna uzinemirenost i etička pasija primarne, osnovne energije koje reguliše kretanje oblika, boja i linija na površini njegovo platna. Osobina da strukturu plastičnih fenomena, umetničku formu, posmatra kao sredstvo u funkciju životnog saznanja, pogleda i osećanja, Pregelja i vezuje za veliki ekspresionistički pokret, a želja da njegova ljudska poruka bude plastično živa, fiksirana u vremenu, na visini aktualnih plastičnih životnih iskustava — za tokove današnje umetnosti. Jar ekspresionizam ima svoju filozofiju, ali ne i svoju određenu poetiku: on nije stil već stav.

Izboru takve slikarske sudsbine doprinela je i jedna presudna okolnost: rat. Pregelj je kao mladić ušao u zarobljenički logor, u pakao ropsstva i fašizma, i video da su — uprkos mitu o kulturi, civilizaciji, Evropi — ljudske i životne vrednosti cinično degradirane, izdane, sistematski rušene. Sukob sa tom konkretnom, istorijs-

skom stranom stvarnosti, bio je istovremeno i susret sa metafizičkom stranom života, sa mitskom borbom dobra i zla u novom vidu i kontekstu. Realnost i simbol, zarobljenički logor je otada njegova najčešća tema iz koje se podiže glas protesta, bola ali i samilosti. Slikaće ljudi, brojeve i serije ljudi stegnute u zarobljeničkim barakama: leševe; streljane ispod izbušenih, okrvavljenih zidova; ljudski strah i samoću; ljudsku borbu za svakidašnji hleb: večite tradicije i istine...

M. B. Protić

JEFTA PERIĆ

Umro 30. marta 1967.

Roden je u Gacku 1895. godine. Osnovnu školu završio je u rodnom mestu. Iz materijalnih razloga prekinuo je školovanje i prešao u Zagreb na izučavanje fotografskog zanata. Godine 1913., upisao se u Umetničku školu u Zagrebu, koju je zbog rata morao da prekine, a zatim nastavi i završi 1922. Iste godine odlazi u Minhen gde se upisuje na Akademiju i boravi godinu dana. Iz Minhena odlazi u Pariz i ostaje 12 godina, pohađa Ecole des Beaux-Arts a izdržava se od fotografije. U Parizu se mnogo bavi kopijom starih majstora. Godine 1928. imao je samostalan izložbu kopija u Zagrebu. Redovno je izlagao na Proletnjem i Jesenjem salonu u Parizu, kao i u Salonu nezavisnih.

Posle povratka u zemlju, 1935. nastanjuje se u Beogradu. Imao je veći broj samostalnih izložbi u zemlji i inostranstvu. Izlagao je na svim izložbama udruženja i posebno sa grupom »Lada«, čiji je bio istaknut član i predsednik.

VELJKO STANOJEVIĆ

Umro 15. aprila 1967.

Roden je februara 1892. u Beogradu. Prvo likovno obrazovanje stekao je u Umetničkoj školi u rodnom gradu. Posle prvog svetskog rata nastavlja studije u Parizu. I pored svog boravka u Francuskoj između 1920. i 1931., gde je izlagao u poznatim galerijama, Stanojević živo učestvuje u beogradskom kulturnom životu. Godine 1920. osnovao je sa Brankom Popovićem, Mošom Pijade i Borivojem Stankovićem Udruženje likovnih umetnika Srbije. Bio je jedan od inicijatora grupe »Oblik« sa kojom je izlagao u Pragu, Atini, Sofiji. Sa jugoslovenskim umetnicima izlagao je u Americi, Barceloni, Rimu i drugim gradovima širom sveta, a za vreme svog boravka u Parizu u Jesenjem i Proletnjem salonu i Salonu nezavisnih.

I pored uništenog ateljea i svih rada za vreme savezničkog bombardovanja Beograda 1944. doživeo je retrospektivnu izložbu marta meseca ove godine.

MAJDA KURNIK

Umrла 29. maja 1967.

Rodena je u avgustu 1920. godine u Velenju u Sloveniji. Odmah po okupaciji nacističke vlasti proterali su njenu porodicu u Srbiju u kojoj je Majda Kurnik ostala do smrti. U Beogradu je završila Akademiju za likovnu umetnost u klasi Čelebonovića, Tabakovića i Petrova, a zatim je bila u majstorskoj radionici Mila Milunovića. Po završetku školovanja provela je izvesno vreme na studijskim putovanjima po Italiji i Francuskoj, zemljama

čije je slikarstvo osobito cenila. Učestvovala je u NOB-u i bila, pored ostalog, i na sremskom frontu.

Majda Kurnik je po многим svojim osobinama bila gotovo izuzetak u našoj umetničkoj sredini: njen požrtvovanje, njena skromnost, iskrenost i pravednost ušli su već u priču. Bila je veoma poštovana u krugu beogradskih umetnika. Stručna likovna kritika odavno je istakla njenu izuzetnu obdarenost i originalan talent, podvlačeći u gotovo svakoj prilici snažnu slikarsku ličnost i jedinstvenu pojavu Majde Kurnik ...

O. Kangrga

MARKO BOROZAN

Umro 28. februara 1967.

Roden je februara 1909. u selu Bobovcu kraj Cetinja. Završio je Učiteljsku školu pre rata a posle oslobođenja počeo je Akademiju za primenjenu umetnost u Pragu kod profesora Stefana i Horejca. Kao učitelj službovao je u Makedoniji, Srbiji i Crnoj Gori. Od 13. jula 1941. bio je u partizanima, učestvuje u bici na Plevljima, a potom je zarobljen i od strane italijanskog okupatora osuđen na 101 godinu robije. Posle kapitulacije Italije beži iz zatvora i priključuje se partizanskim odredima Jugoslavije u kojima ostaje do završetka rata.

Od 1946. do 1948. vaspitač je jugoslovenskih učenika u Čehoslovačkoj. Jedno vreme radi u Ministarstvu prosvete Crne

Gore i Centralnoj biblioteci a zatim kao direktor Umetničke galerije u Cetinju.

Izlagao je na izložbama u zemlji i inostranstvu, a samostalno u Nikšiću, Cetinju i Titogradu.

ANTUN MASLE
Umro 20. avgusta 1967.

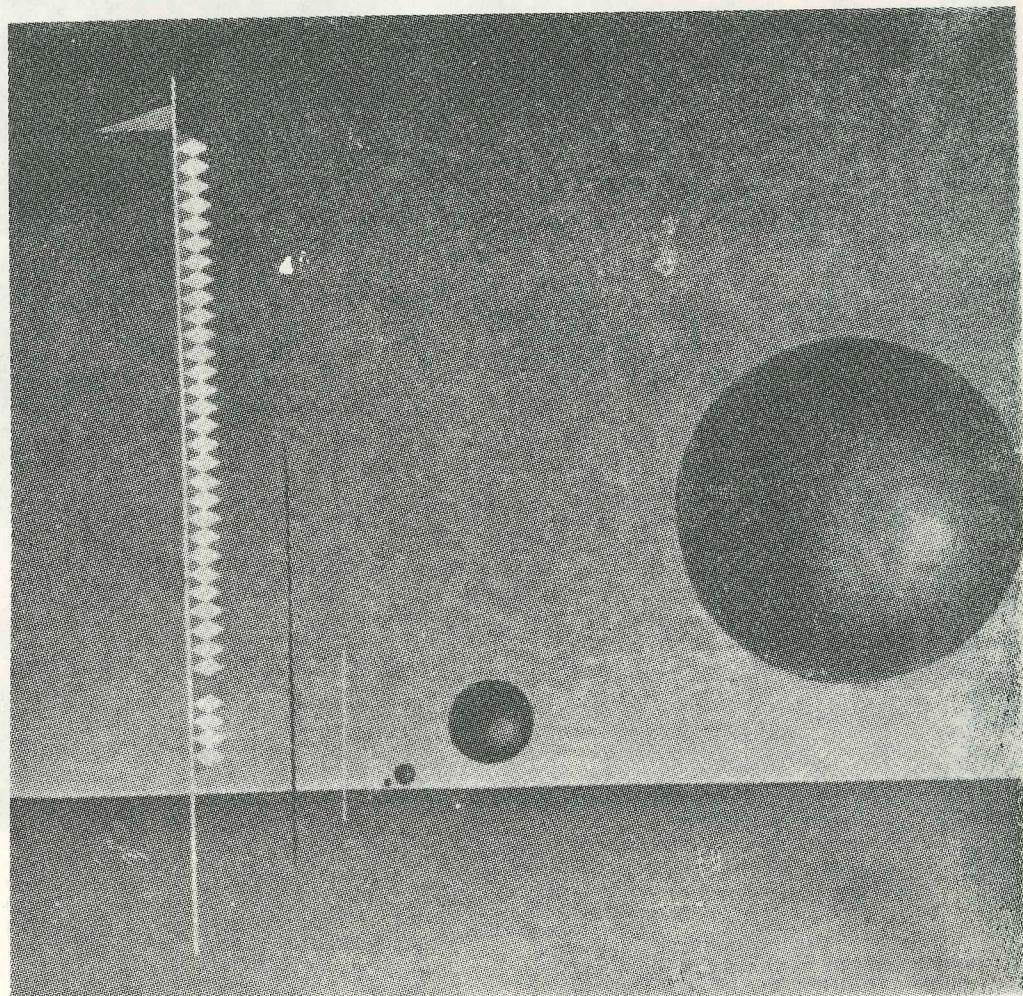
Rođen je 1919. godine u Orašcu kod Dubrovnika. Završio je osnovnu školu u svom rodnom mestu i neprekidno slikajući nakon završene srednje škole upisuje se na studije Akademiju likovnih umetnosti u Zagrebu 1938. godine.

Završio je Akademiju u klasi profesora Tartalje, uz kratke prekide zbog ratnih prilika i nastanjuje se definitivno u Dubrovniku gde je bio nastavnik na srednjim školama. Mnoge generacije pamte njegov nastavnički rad ispunjen ljubavlju prema đacima i prema predmetu koji je predavao.

Masle je po svojim motivima i slikarskom senzibilitetu pripadao krugu savremenih dubrovačkih slikara, ali je u to slikarstvo unesio izraziti likovni tretman, što ga činilo potpuno samostalnom i originalnom umetničkom figurom.

Sudelovao je na mnogim izložbama u zemlji i inostranstvu i bio često nagradivan za svoj rad.

mire cetin, dimenzije, 1966.

in memoriam

INFORMATIVNI BILTEN
LETÖ—JESEN 1967.
BROJ 23—24

Centar za dokumentaciju
i informaciju SLUJ i SLUPUJ

Odgovorni urednik:
BOGOMIL KARLAVARIS

Tehnički urednik:
MIODRAG NEDELJKOVIC

Članovi redakcije:
VOJIN STOJIĆ,
RADA BUDISAVLJEVIĆ,
MIRJANA KAČAREVIC,
MOMČILO KRKOVIC,
MIRKO FRUHT,
DRAGOSLAV STOJANOVIC-SIP,
NOVICA ĐUKIĆ,
RÁDOMIR STEVIĆ

Adresa: Beograd, Terazije 26/II
Telefon: 21-871

Klišei i štampa:
DNEVNIK — Novi Sad